

קץ הפלאות

והוא לרוז את אהינו בני ישראל בשנים של הפקודות הבאים עלינו למיכה. לבקש על הגאולה. ולהתעורר בהשובה קצת. כל אחד בפני ערכו. והכל על פי דברי הוזה"ק והקדמונים ז"ל והמקובלים ז"ל:

גם מכואר בספר זה כמה מיני סגולות אשר הוא כנקל לעשותם. ועל ידי עשייתן יעזור השם יהברך שנהיה נשמרים מכל רע. ונוכה לחיים ארוכים בכריאות ופרנסה והצלחה וכל טוב. ולגאולה שלימה:

וסביב לו שני פירושים. הפירוש הראשון נקרא בשם **ברכת ישועה** והוא בא לברר מדברי הגמרא והקדמונים והמקובלים ז"ל זמני הקץ. והשנים של הפקודות. ושורש ענין הפקודות. וכמה דברים נחמדים לשמור ולקיים:

והפירוש השני הניתוסף בשני פרקים האחרונים נקרא בשם דרך חיים לרמוז דכשנקיים המצות ומדות טובות המבוארים שם. ונרגיל עצמינו באמירת התפלות והפסוקים המובאים שם. יעזור לנו השם יתברך בחיים ארוכים ומימים. ויקיים בנו כל הישועות והברכות המובאות של הנביאים. ונוכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן:

אספתי וקבצתי בעזרי' הק' **חיים ישעיה הבחן** בעל המחבר ספר מסגרת השלחן. וספר לקוטי שושנים. ולקוטי יקרים. ולקוטים נפלאים. וספר ישועות חיים. וספר דרכי חיים. וספר תוספות חיים על תהלים. וסידור ישועות ישראל. וסידור ברכה וישועה. וספר ישועות חכמה. וספר דברי תורה. וספר ברכה חיים. וספר ישועות חיים. וספר טובי חיים. וספר פתחי חיים. וספר כתר הורה. וספר לבושי חיים. בעזרת חיי החיים. ברוך הוא וברוך שמו לעד ולנצח נצחים:

לובלין

שנת בזה בא ברכה ובא ישועה טובה לפיך

ידידים המהדרים מן המהדרים כו'. אשריכם יודי. אשריכם המעלים אותי: כמה וכמה נתעליתם שאתם עשרה לכל דבר שקדושה, אשריכם ואשרי יולדתכם אל תראו חרפת חניס ומנדוסם אל תחזו. כי אתם המעלים לכנסת ישראל כו'. ואתם מתדבקים בי. והכבוד חופף על ראשיכם. וחוץ של חסד משוך עליכם: (יט) ואלמלא נתן רשות לעין, הייתם רואים האש הסוככת הבית הזאת, לכן חזקו ואמנו. ואל תפסיקו הקשר, והעלונת בקול רם שמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כמו יום הכפורים כו': (כ) וחזרנו לסוד הלימוד. ואחר כך בחזות הלילה חזר הדיבור פעם שנית. ודיבר שיורש עשה ויותר כו': (כא) ועשה כיום שמעו לי הקו אומיכם תנו לבכם. מי מחזי ושמע כדברים האלה ולא יקח ערמה. לשבז אל ה' ככל לבבו וככל נפשו וככל מאורו: (כב) ומשיד אני שמים וארץ. כי כל זה שדברתי פה. אינו חלק אחד מאמא כו'. כי החברים השלמים אשר ראו כל זה. רוח חדשה נתן בקרבם: (כג) וגם כיום השבת חזר הדיבור אל החסיד. והפלה לשבז את אשר עשינו בשני הלילות האלה. ואמר פעמיים ושלש פקוד לחברים יסדמחרון מוחבייהו. מאחר שנכנסו לפרודור. יתחדלו ליכנס לטרקלין כו': (כד) ויענו כולם ואמרו נעשה ונשמע. ותקנו תקנות רבות. ואחד מהם שיהיה יום רביעי כולו לומר התורבן. ושלא נאכל בשר ולא נשמה יין לילו ויומו. כל כ"ד שעות. אם לא יהיה כבשודת מזה או חכסניא או הולך בדרך. ובאלה רבות כו'. ודבר לשוני אשריכם שלמה הלוי אלקבץ. עכ"ל. הבה. אשרי עין ראחה כל אלה. עד כאן לשון השל"ה. עיין שם עוד מזה. ומגדול מעלת אישבת ארץ ישראל:

(כה) ומה שכתב לגיל כי בסיבתכם אינו כו'. ככדי להבין דברים אלו אעתיק מה שכתב מהר"ש בסדר תיקון חזות וזה לשונו להתחבל ולבית זער כנפשו. על מניעות והסתלקות יראה ממנו הנקרא חורבן ירושלים יר"א. של"ם כבינת גלות השכינה היא הארת מדת פחד מלכותו יתברך המלוכב כלבש שק אשר הלבשנו כשינינו כפריקת עול מלכות שמים כביטול מנוה עשה. ותלמוד תורה כנגד כולם. וכהמשך עלינו עול דרך ארץ שאר יראות חילונות המסירים לבב האדם מעבודת גווגא שאר יראות חילונות המסירים לבב האדם מעבודת קינו. וגורמים לפרוק עול תורה ועבודה. ויעקב חבל נחלתו כתיב. וכמשל המושך בחבל מלמעלה כו'. שאכן ממשיכים כתיב וכיכול הארת מדת פחד מלכותו יתברך שורש נשמתו גם כן לרוב המיונים כו':

(כו) והנה כל המעמיק דעתו ותכונתו בנדולה אין סוף ברוך הוא הממלא כל עלמין יסובכ כל עלמין וכולא קמיה כלל חשיב כו'. יבכה במר נפשו על היותו גרמא בנזקין לרובד הארת כבוד הארת כבוד הארת יתברך כבהינת גלות להחילוניים המגביהין עלמן ככשר לומר ידיתו רמה כו': (כז) והנה מאחר שמתחבל על מיעות והסתלקות היראה בתיקון הגזות ובשאר תפלות על מעלה עליו הקדוש ברוך הוא כאלו כו'. ולגזות אין מייעה מונעת מלהול ומלשרות על נפשו כבינת האהבה כו' עד כאן לשון מהר"ש ז"ל: (כה) ועיין לקמן פרק ד' עוד מגדול מעלת אמירת תיקון הגזות: (כט) וכתב כספר דרכי זך הקדוש ברוך הוא כשיבנה הדיבורים ממנה באים (כי דיבור באדני כידוע לידעו שו). יהוא לוקח אותם לגשמות: (ל) הרכ הדיב"ש וזה"ל אמר

(א) כרי להגדיל מעלת הלימוד כחורה. וגודל גחיתה בקצה ותפלה על הגאולה. אעתיק פה מה שכתב השל"ה שמתכ שבעות: (ב) וזה לשונו אכתוב לכם מעשה שאירע קרוב למנינו והשתק מכתב המקובל הר"י שלמה הר"י אלקבץ ז"ל (בעל המחבר שיוע לכל דוד) שהיה מתחבר בכות של רבינו בית יוסף ז"ל, והופיע עליו רוח הקודש: (ג) וזהו נוסח הדחוב. דעו לכם כי הסכמתו לעמוד על נפשו ליל שבעות ולגדד בינה משיינו. ות"ל כן עלה בידינו כי לא הפסקנו רגע כו': (ד) ובעת שהתחלנו ללמוד המשנה ולמדנו שתי מסכתות. זכנו בוראית ונשמע את קול המדבר בפי החסיד נ"י (רבינו בית יוסף ז"ל בעל השלחן ערוך) קול גדול בחיפוף ואחיות. וכל השכנים היו שומעים ולא מבינים. והיה הנעימות רב. והקול הולך וזוק. ונפלטו על פניו. ולא היה רוח באיש לישא עיניו ופניו לראות מרוב המורא והדיבור ההוא מדבר עמנו: (ה) והתחיל ואמר שמשו יודי המהדרים מן המהדרים. ידידי אהובי. שלום לכם. אשריכם ואשרי ילדתיכם. אשריכם בעולם הזה. אשריכם בעולם הבא. אשר שמחם על נפשכם לעשרני בלילה הזה, אשר זה כמה שנים נבלה עטרת ראשי. ואין מנחם לי כו': (ו) ופחה החזרתם עטרה ליושנה. התחזקו ידידי. החלמנו אהובי. שמחו ועללו: (ז) דעו כי אתם מבני עליה וזכיתם להיות מהיכלא דמלכא, וקול תורתכם זהבל פיכם עלה לפני הקדוש ברוך הוא: (ח) וזכק כמה איוורים וכמה רועים עד שעלל. ומלחכים שתקו. ושרפים דמנו. והחיות עמדו. וכל לבא מעלה שומעים את קולכם: (ט) והנינו המשנה האם הבייברת את האדם בחתי לדבר אליכם. ואם הייתם עטרה. הייתם מתעלה יותר ויותר. אבל עם כל זה נתעליתם. ואשריכם ואשרי יולדתיכם, ידידי אשר נדדתם שינה מעיניכם. ועל ידכם מועליתו הלילה הזה כו': (י) ואין אתם באותם השוכנים על מנת שן שינה שהיא אחד מששים בדימה. וסרוחם על ערבותם: (יא) ואתם נדבתם בידו"ד. והוא כמה ככם. לכן בני התחזקו ואמנו זעלנו בחבתי. בחורתי בירחתי: (יב) ואלו הייתם משערים אחד האלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהנער אשר אני סרויה בו. לא היתה נכנסת שמהם כלבכם. ולא שחוק בפיכם. כזוכרים כי בסיבתכם אני מושלכת בעטר: (יג) לכן חזקו ואמנו ועלנו בני ידידי המהדרים. ואל תפסיקו הלימוד. כי חוץ של חסד משוך עליכם. ותורתכם עריבה לפני הקדוש ברוך הוא. כשן עמדו בני ידידי על רגליכם והעלנו. ואמרו בקול רם כיום הכפורים. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: (יד) ועמדנו על רגלינו וקטרי הלינו משתריין. ואמרנו בקול ככשר נעטונו. וחזר ואמר אשריכם בני. שובו אל לימודכם. ואל תפסיקו רגע כו': (טו) את כל הדברים האלה דבר אלינו ושמעה אזינו. ורבות כנהה ובהנה מיניתי החכמה כמה וכמה הבעמות גדולות. וכלנו געינו כבכיה מרוב השמהה: (טז) וגם בשמענו נרת השכינה בענותותינו. וקולה המתחננת אלינו. ואז נתחזקנו עד אור הבוקר. ולא פסק גירסא מפומנא בגילה ורעה כו': (יז) ועשינו בלילה השניה כסדר הראשון. ומרוב השמהה. הביינו אז עטרה. לא המתניה עד עת קרוב המשנה ולא עד חזות כמו בלילה הראשונה שהיה ממש בחזות הלילה. רק חייב במשנה תורה בפרשת שמע. קול דודיתו דוסק: (יח) והתחיל שמעו

מעשה נורא מדיבורי השכינה

דמה שהשכינה היא בגלות. הוא שכל הדיבורים ממנה וטלם זריכון להיות לעבודת הבורא יתברך. ובעויה לוקחין אותן לגשמות ולדבר בטל ושקרים עכ"ל: (לא) ולכן נר"ך לדבר תמיד בתורה ויראת שמים, או לנר"ך פרנסה. להחזיק את עמנו וכני ביתו לעבודת השם יתברך. ונוכה לכל עוב:

(ב) ובספר אור לדקים פרק י"ז הביא מעשה. איש אחד היה בצפת תוב"ב. ושמו ר' אברהם הלוי ז"ל. בכל חצות לילה היה קם וצובכ כל הרחובות. ונתן קולו בכייה. ולכל תלמיד חכם היה קורא בשמו. ולא זו ממנו עד שראוהו קם מן המטה: (ג) ובעשה זו נתמלא כל הקהלה. קולי קולות של גרסות משניות וגמרות. וזהו ומדרשי רבותינו ז"ל של תהלים ונביאים, ופזמונים ותחנונות ובקשות: (ד) ומי יוכל לספר החסידות של החסיד הג"ל. והקדוש הארז"ל העיד עליו שהוא נגוג של ירמיה הנביא: (ה) ופעם אחד אמר לו הארז"ל. עתה נשלמו ימך. ואין לך עוד לחיות. אם לא תקנה אחת אני רואה לך ואפשר שתחיה. ואם תזכה לחיים תחיה וזכה לחיות עוד כ"ב שנים: (ו) והתקנה היא. לך אל ירושלים. ושם תלך אל כותל מערבי. ושם תשפוך את תחנוןך. אם תתראה לפניו יתברך ותזכה לראות השכינה.

או תחיה עוד כ"ב שנים: (ז) מיד כששמע אותו חסיד את דברי הארז"ל. סגר את עיניו וי' ימים ונ' לילות. כששנית. וביקש בכייה גדולה. ולסוף ג' ימים הלך לפני כותל מערבי והתפלל שם ובכה בכייה גדולה: (ח) ופתאום נשא עיניו וירא על גבי כותל מערבי דוגמת אשה אחת כו'. ובחזיה מלבוש ראה אותה. ח"ו ראוני לכתוב. לחוס על כבודו יתברך: (ט) ותיכף כשראה אותה. נפל על פניו. והיה צועק וצוכה. ליון ליון. אוי לי שראיתוך כךך. והיה מתמרמר כל כך בכי. עד שנתעלף ושכב ונרדם: (י) אז ראה בחלום שבת כדמות אשה. ונתנה ידיה ענ פניו. ומנבת דמעות עיניו. ואמרה לו התחמם בני אברהם. כי יש תקוה לזהו יתברך. ושנו בניס גבולם. כי אשוב את שבותם ורחמתיים: (יא) ויקן ר' אברהם הלוי ז"ל. וחזר לגפת שמה. ושוכ לכו. וכשראה אותו הארז"ל. אמר לו אני רואה כך שזכית לראות השכינה. ומעתה בענא אחת לחיות עוד כ"ב שנים. וכן היה שהיה חי כ"ב שנים מכוון: (יב) על כן כל מי שבשם ישראל יכונה מורע רחמיים. יכמרו רחמיו על גלותא דשכינתא. ועל חורבן בית המקדש. ויקום לעורר השמר בתורה ותפלה. ובשירות ותשבחות. עד כאן לשון ספר אור לדקים. ועיין לקמן פרק ד' מענינים אלו:

אזהרה

גודל איסור השגת גבול ידוע. ואני אומר לשום אדם וזולתי מלהעתיק אפילו עלה אחת מספרי זה או משאר ספרים שחברתי. לתוך ספר אחר להדפיס בהם בלתי ידיעתי ורשותי ובאי כוחי. ומכ"ש שאסור לשום אדם להדפיס ספר זה בלתי ידיעתי ורשותי. בין במגנון זה. בין במגנון אחר. הן מצד דין תורה הקדושה. והן מצד דינא דמלכותא. ולהשומע יונעם ותבוא עליו ברכת טוב:

המחבר

פתיחה לגודל נחיצת הדברים שבספר זה

בעוה"י

א הנה ראיתי באיזה ספרים מה שכתבו על הפקודה של שנה זו תרס"ז. ולא ביארד באריכות כל הצורך. ויש לחוש שלא יצא מכשול ח"ו לפשוטי עם. לכן אני מוכרח לבאר דברים אלו של קץ הגאולה באריכות על פי ספרי הקדמונים וספרי המקובלים ז"ל. ועל פי מה שקבלנו מגודל הדור בענינים אלו:

ב והגם שאצטרך לגלות קצת דברים הכמוסים ונסתרים. סמכתי בזה על דברי רבותינו ז"ל כמה שדרשו על הפסוק (תהלים קי"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך. מטעם הג"ל. ובדי לקבוע בלב ישראל אמונת השם יתברך. ותורהו הקדושה. ולזכותם במדות טובות. ובאמירת התפלות והפסוקים. להביא עלינו כל הטובות והברכות:

ג ובטוח אני באחינו בני ישראל החרדים ומצפים לגאולה האמיתית. שיטו אונם להדברים דלקמן. ויקיימו אותם בכל מה דאפשר. לעשות נחת רוח להשם יתברך. ועל ידי זה יעזור השם יתברך שנהיה נשמרים מכל רע. ונהיה בריאים וחזקים בכל טוב. ונוכה לגאולה האמיתית בפקודה זו. או בפקודות של השנים הבאים עלינו לטובה. כמו שיבואר לקמן באריכות:

קץ הפרלאות א בענין גאולה העתידה

פרק א דברי הקדמונים ז"ל בענין גאולה העתידה במהרה בימינו :

א הודיענו ה' אלהינו על פי נביאיו שינאלנו קהל בני ישראל מן העוני אשר אנחנו בו. ויקבץ נפוצותינו. ויביאנו אל עיר קדשינו. וישכנונו שם. ונדהה סגולתו ונחלתו. באמרו הנני מושיע את עמי וגו'. וכן הבטיחו לנו כל הנביאים פה אחד. משה רבינו עליו השלום הודיע לנו גם כן בתורתו הגאולה האחרונה הזאת ואמר בפרשת ויהי כי יבואו עליך זוני'. ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך וגו'. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך וגו'. ומל ה' אלהיך את לבבך וגו'. וכן כל הפרשה נאמרה על גאולה האחרונה כו'. (רבינו סעדיה גאון ז"ל בספר האמונות מאמר ח'. והביאו בסוף ספר זכירה):

ואנחנו

ברכת ישועה

פרק א ענין הקץ דאחישה. והקץ דבעתה. וענין הפקודות:

א כתב הרמב"ם ז"ל סוף הלכות מלכים פרק י"א. המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה. וכוונה המקדש ומקבץ כדחי ישראל. וחזרון כל המשפטים בימיו. כשהיו מקדס. מקריבין קרבנות. ועושין שמיעין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה כו'. ושכי התורה העדיה עליו. שנאמר (דברים ל') ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך וגו'. אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו'. והביאך ה' וגו'. ואלו הדברים המפורשים בתורה הם כוללים כל הדברים שנאמרו על ידי כל הנביאים. אף בפרשת בלעם נאמר. ושם יבא כשני המשיחים. במשיח הראשון שהוא דוד שהושיע את ישראל מיד צריהם. ובמשיח האחרון שעומד מכניו שמושיע את ישראל באחרונה. ושם הוא אומר (במדבר כ"ד) אראנו ולא עתה זה דוד. אשורנו ולא קרוב זה מלך המשיח כו'. אף בערי מקלט הוא אומר (דברים י"ט) ואם ירחיב ה' אלהיך את גבולך וגו' ויפסת לך עוד שלש ערים וגו'. ומשולם אל היה דבר זה. ולא היה הקדוש ברוך הוא לתווך. אלא בדברי הנביאים אין הדבר נרדף ראה. שכל הספרים מלאים בדבר זה עכ"ל:

(ב) ולבאורה יש להקשות. דהא ידוע דמשה רבינו עליו השלום היה אצל להודיע בלעם הראשון עד שמפר נפשו עליהם. אבל להודיע בלעם הרשע היה שוגא ישראל. ומדוע יבא משה רבינו עליו השלום. דכאשר יעשו ישראל תשיבה כמו שנאמר שם בפרשת צבים ושבת עד ה' אלהיך ושמת בקולו וגו'. ושם ה' אלהיך את שבותך וגו'. ובלעם יבא בסתם. אשורנו ולא קרוב זה מלך המשיח כדלעיל. ורש"י ז"ל פירש שירד מיעקב דקאי על מלך המשיח. ולא נזכר שם התנאי כשיעשו ישראל תשובה: (ג) והגם דבלעם לא דיבר מעלמו. רק מה שהכריחו השם יתברך לדבר כמבואר שם בפרשיות בקודמים. מכל מקום קשה לכאורה. מדוע בזה לו הכוונה כשיגנון זה ולמשה רבינו עליו השלום כשיגנון תשובה דוקא: (ד) ונראה לתרץ בעזרת השם יתברך. דהנה אומא בגמרא (סוף מסכת מכות) דרש ר' שמלאי תרי"ג מנח נאמרו לו למשה כשיני כו'. בא דוד והעמידן על י"א כו'. בא ישעיה והעמידן על שם כו'. בא חבקוק והעמידן על אחת. שנאמר ולדיק באמונתו יהיה עד כאן: (ה) וכתב המהרש"א בחידושי

אגדות. ללא היה כוונתם לבעל שאר מנות ח"ו. רק שנתנו כללים להתורה. כדי שעל ידם ישיג האדם המדרגה הגדולה מהשלמות. ויזכו על ידיהם לחיי עולם הבא בקיומן. ואמר שבה חקוק והעמידן על אחת שנאמר ולדיק באמונתו יחיה. שהוא האחד היותר כולל לכל בר ישראל בכל עת והוא האמונה עכ"ל: (ו) וכבר הארכתי בספרי דרכי חיים סוף חלק ראשון לפרש זה בטוב טעם. ולכאורה קשה אם העמידן על אחת שהיא האמונה. הוי ליה לכתוב ואיש באמונתו יחיה. אבל הלשון ולדיק משמע דקאי על מי שהוא נדיק במלות אחרות. ואם כן אינו שייך לומר והעמידן על אחת. כיון דקאי דוקא על הלדיק במלות אחרות: (ז) ופירשנו שם בעזרת השם יתברך דתיבת ולדיק קאי אותו השומר ברית קודש. ולזה אמר הנביא ולדיק ר"ל הוא יחיה עלמו תמיד באמונתו יתברך. ויסיר מעליו כל המחשבות הטורדות אותו על ידי האמונה והבטחון כה' יתברך. שהכל הוא ממנו יתברך. ואין כח בשום נכרה לעשות לחתיו שום דבר. רק על פי רצון הבורא יתברך. וכן אין כח בשום נכרה ליקח לעלמו שום דבר רק על פי רצון הבורא יתברך: (ח) ולא תקשי הלא הם שני דברים. שמירת הכרית והאמונה. כי זה תלוי בזה. ואי אפשר לחזק עלמו באמונה ובטחון רק בהתרחקו מהתאוות. וכיחוד בשמירת הכרית. דהיינו שיקדש עלמו בזה תמיד בכל היכולת. ויסת דעתו תמיד מהרהורים רעים. וכפי התרחקו מהרע. כן הוא התקרבותו לטהור: (ט) וכן כפי התחזקות שלו מהתאוות. כעודע סגולת המוות: (י) ועיין שם בספרי דרכי חיים שפירשנו במלות אחרות על זה בטוב טעם ודעת בעזרת השם יתברך:

(יא) ועתה נבוא לתרץ הקושית ה"ל. דהנה יתחא בישעיה (ט') אני ה' בעתה אחישה. לא ודרשו בגמרא (סנהדרין דף ג"ח) וכו' אחישה. לא וכו' בעתה: (יב) וכתבו המפרשים ומרומנו גם כן בגמרא דאם יהיה אחישה. הרי יהיה על ידי זכות ישראל. ולכן תהיה הגאולה מושלם במעלה. ויהיה הכל ככבוד גדול. ואם יאטרך להמתין על בעתה. אזי לא יהיה כל כך ח"ו. רק עני ורובוב על חמור: (יג) ומכל מקום יהיו

קץ הפלאות א בענין גאולה העתידה

ב ואנחנו מאמינים באמונה שלימה כמו שהוכיחו כל הפסוקים . וכן קיבלו חכמינו ז"ל דהשם יתברך שם לגאולתינו ב' זמנים . אחד זמן התשובה . והב' זמן הקץ . ואיזה מהן שיקדים תתחייב הקץ הגאולה . אם נשוב קודם הזמן יגאלנו קודם . ואם לאו מוכרחין אנו לעמוד בגלות עד זמן הקץ . ואז יכריח אותנו עד שנשוב אליו . (רבינו מעריה שם) :

ג ואמרו רבותינו ז"ל (בסנהדרין דף צ"ו עמוד ב') אם ישראל עושין תשובה נגאלין . ואם לאו . הקב"ה מעמיד כו' וישראל עושין תשובה ונגאלין . ואמרו אני ה' בעתה

אחישנה

ברכת ישועה

כאמנתו יהיה . וכל זמן שלא יתקנו זה החטא . ירחק הקץ ח"ו עד בעתה : (כב) וזהו הפירוש לכה איערך אשר מה שיעשה העם הזה לעמך יתמהמה ח"ו עד באחרית הימים של בעתה . דהיינו על ידי ענה זו של כנות מדיון יפגמו ח"ו באמונה ובכרית . ויתמהמה מה שעתידין ישראל להכניע לעמו . עד באחרית הימים של בעתה כנ"ל . כמו שכתב הרמב"ן ז"ל פרשת ויחי בפסוק ויקרא יעקב וגו' . כי לדברי הכל אחרית הימים . ימות המשיח הם עכ"ל :

(כג) אב"ד משה רבינו עליו השלום היה אזהב ישראל ומטר נפשו על ישראל . ויהי רועה דוקא

הקץ לאחישנה . כדי שיהיה לישראל חשיבות לפני השם יתברך . שכל ידי מעשיהם הטובים מיהרו את הקץ : (כד) ואפילו גם עתה או בשנים שאחר כך יכול להתקיים הקץ לאחישנה . כי אפילו יהיה שנה אחת קודם בעתה . יהיה גם כן טוב . כיון שנגרסם קצת מיהור עכ"פ על ידי מעשינו הטובים . ולכן זכה משה רבינו עליו השלום להתנבאות על הקץ לאחישנה . לזכות את ישראל כנ"ל : (כה) וזה שאמר הכתוב בפרשת נביאים . וזכרת עד ה' אלהיך ושמתת בקולו וגו' . וכן ה' אלהיך את שבתך וגו' . וקאי על הקץ לאחישנה . שיהיה על ידי תשובת ישראל כנ"ל : (כו) וזכה נתישב לשון הרמב"ם ז"ל דלעיל סק"א . שהקדים הקץ דפרשת נביאים לפרשת בלעם . ולבאורה היה לו להקדים פרשת דוקא הקץ לאחישנה . לכן יש לפרשת נביאים דין קדימה בזה כנ"ל :

(כז) וזוה מתורץ כמה מאמרים בגמרא . דלכאורה סותרים זה את זה . לחיאת בסנהדרין

(דף צ"ח) אין בן דוד בא עד כו' . ואיחא שס דף צ"ו שבוט שכן דוד בן דוד . שנה ראשונה מתקיים כו' . כמולאי שביעית בן דוד בא . גם כמגילה (דף י"ז) עמוד ב' איחא מתוך שעתידין ליגאל שבביעית כו' . ופרש"י שבוט שכן דוד בא בו חלוק משאר שנים כדאמרינן בפרק חלק . שנה ראשונה כו' . וכמוולאי שביעית בן דוד בא עכ"ל : (כח) ואיחא כמה מאמרים בגמרא דיכול לבוא בכל שון חזן משבת ויוט טוב . כדאיחא בעירובין (דף מ"ג עמוד ב') . גם כסנהדרין (דף צ"ח) איחא על משיח דשרי חד ואסיר חד . אמר דילמא מבעינא דלא אישכב . ופרש"י דסכר אי בעי לי ללאת וליגאל את ישראל לא איחשכב כדי קשירת שני נגעים עכ"ל : (כט) גם השיבו משיח ואליהו ז"ל לר' יהושע בן לוי שיבוא היום אם בקולו תשמעו כדאיחא כגמרא

יהיו כל ההבטחות בעתה . רק שלא יהיה כמעלה עליונה . כמו אם היה הקץ לאחישנה . וידוע גם כן חבלי משיח : (יד) ומה דנראה דכברי רבינו סעדיה גאון שהבאחי פנינים לאפילו הקץ דבעתה לריך לתשובה רק שתיבה מוכרחת . יש בזה פלגותא בגמרא (סנהדרין דף צ"ו עמוד ב') ועיין שם בעמוד א' מה שדרשו על הפסוק כולו הפך לבן עטור הוא . גם בדף צ"ח אמר רבי יוחנן אין בן דוד בא אלא כדור שכולו זכאי . או כולו חייב . ואחר כך אמר הגמרא לא זכו . בעתה . ועיין שם במהרש"א דפירש תשובה על ידי הכרח ח"ו גם השמים לריך עכ"פ אפילו בקץ דבעתה . כנ"ל : (טו) גם במדרש תנחומא פרשת בחוקותי יש פלגותא בזה . גם בזה"ק יש חילוקים בזה באיזהו מקומות . עיין בזה"ק פרשת וירא דף קי"ח עמוד ב' כי כד יתבונן כתיובתא אי יוכו כו' . ובסוף פרשת תולדות כתב בסתם ואינון דמעין אורידו לון לישראל כשיעבודה דליה עד דיתבונן ישראל לקודשא בריך הוא כו' . וכדון כתיב ועלו מושיעם וגו' : (טז) אכן כבאן אין אנו מכניסין עצמינו לקן דבעתה . שהוא רסוק מאתנו . כי הקדוש ברוך הוא וכל הגלדיקים רונים דוקא הקץ לאחישנה . שיהיה התשובה על ידי התעוררת מלמטה . כמו שיבאר לקמן :

(יז) והנה ידוע דבלעם היה שוגא ישראל . והגם דנבואתו הכריחו אותו מן השמים לדבר כן . עכ"פ ידוע דבדרך שאדם רואה לילך מוליכין אותו . ולכן נתן לו השם יתברך כפיו להתנבאות על בעתה . וכמו שאמר אשירנו ולא קרוב . וכדי להראות לישראל שלא יתייאשו מן בעתה עכ"פ . כי אפילו נכרי שהוא שוגא שלהם מתנבא על בעתה . כי בטח יבוא : (יח) ורצון בלעם היה באמת כן להרחיק סקן ככל מה דלפטר כדי שתמהמה על בעתה . דכבר כתבנו דהקץ של בעתה אינו טוב כל כך כמו הקץ לאחישנה ; (יט) ועל פי זה יש לפרש הפסוק שאמר בלעם לכה איערך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים . ולפי פשוטו קשה מה ענה שייך בזה . והיו ליה למימר לכה אודיעך : (כ) ומה דפרש"י לכה איערך להכשילם . ואומר לך מה שהן עתידין להרע למואב באחרית הימים . עדיין אינו מיושב כל כך . דלריך להפסיק הפסוק לעמים . ויעקר חסר מן הספר : (כא) ויש לפרש הפסוק כפוט טעם על פי מה שכתבנו לעיל דבשמירת הצדיק והאמונה נכלל קיום כל המצוות . ולכן נתן בלעם ענה להכשילם בשני דברים אלו . לפגום בהאמונה על ידי עבודה בעל פסור . וגם לפגום בכרית על ידי גזנת שהיה שם . וממילא נתכבטל ח"ו הקיום של ודדיק

קץ הפלאות א בענין גאולה העתידה

אחישנה. זכו אחישנה. לא זכו בעתה (רבינו סעדיה שם):

ד וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותה. ומיד הן נגאלין. שנאמר והיה כי יבוא עליך כל הדברים וגו'. ושבת עד ה' אלהיך וגו'. ושבת ה' אלהיך את שבותך וגו' (רמב"ם הלכות תשובה פרק ז):

ה הרי נתבאר בדברי הקדמונים ז"ל שקודם הגאולה צריכים לעשות תשובה. ובכזו שכתב ביה"ק סוף פרשת תולדות. ויתבאר לקמן פרק ג' ד' איך ומה ענין התשובה זו. שאינה בתעניתים וסיוגים. רק מדות טובות ותפלות שבנקל לקיימם:

ו וכתב עוד רבינו סעדיה גאון שם וזה לשונו ובאשר יתקבצו החיים מישראל כאישר זכרתי. תהיה אז תחיית המתים. כאשר בארתי במאמר הקודם לזה כו'. ואז יחדש הבורא

ברכת ישועה

שם. והלא לא היה אז עדיין שום שינוי מדברים הנ"ל:

(ב) אכן כזה דפירשנו מתוך הכל בעוה"י. כי הקץ לאחישנה יכול להיות תמיד כנ"ל. ולזה אין צריך כל אלו השינויים דליתא בספרים. כי על ידי התשובה יתקן הכל בעזרת השם יתברך. וכל אלו השינויים דליתא בנמרץ ומדרשים שיהיה קודם ביאת משיח. כוונתם דכל זה צריך להיות קודם הקץ דבעתה. וכדפירשנו לעיל החילוק שביניהם. וכעין שכתב בפתחי תשובה ביו"ד דע' סיון רל"ט: (ג) ולכן היו מלפני משה רבינו עליו השלום וכל הנביאים אחריו להקץ דליתא. כדי שיהיה הכל במהרה בחלית הטובה כנ"ל. ועיין בזיקרון סוף חק א' כעין דברים אלו: (ד) והקץ השלישי הוא אחישנה דפקודות. והוא מוכח גם כן מלישנא דקרא שכתב בעתה אחישנה. וקשה דהא אחישנה הוא קודם בזמן לקץ דבעתה. והיה צריך לומר אחישנה בעתה: (ה) אכן הפירוש כי בכל פקודה איז בטנה זו הוא עת רגון נעשות תשובה ולבקש על הגאולה. ולכן כתב בעתה קודם. לומר כי בכל עת פקודה צריך לבקש שיהיה אחישנה בטנה זו. ולא להמתין על בעתה לבד. ומרומן דרש זה כמה שכתב בעתה קודם אחישנה: (ו) וזה הקץ דליתא דפקודות נרמז בקץ השלישי שכתב הרמב"ם מפרשת ערי מקלט (דפרשת שופטים) שהבאתי לעיל סעיף קטן א': (ז) ומוכח גם כן מהתורה. כי בקץ דליתא לבד כתוב בפרשת נביים ושבת עד ה' וגו'. ושבת ה' וגו'. דהיינו התנאי קודם למעשה. כמו כל התנאים. כי הקץ דליתא שיכול להיות בכל יום הלוי בתשובה גמורה: (ח) אבל בפרשת שופטים כתיב וחס יריחי ה' אלהיך את נבולך כאשר נשבע לאבותיך ואת יך את כל הארץ וגו'. כי כאשר את כל המגוה הזמת לעשותה וגו'. הרי הנועשה קודם לתנאי. דמשמע דמה שזה הפסוק מרמז על אחישנה דפקודות. כיון דבטנה זו הוא עת רגון לחזור בתשובה ולבקש על הגאולה. די בתשובה קטנה. שיהיה עכ"ס התעוררות מליטת לבקש על זה. וכמאמרם ז"ל פתחו לי פתח כבודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם:

(ט) ואירא בתנא דבי אליהו רבא פרק ל"א וזה לשונו מעיד אני עלי שמים וארץ שהקדוש ברוך הוא יוצא ומגלה לן לישראל יותר ממה שמגלה האב לבנו והאשה לבעלה שיעשו תשובה. כדי שיגאל של אולם:

וזכרתי את צדיקת יעקוב. מלא בוא"ו. אמאי כי האי קרא על גלותא דישראל אחר. דכד אינון גו גלייתא. הוא וימנא דימתקדון יתפקדון ברוז דוא"ו. ואיבי באלף שתיאתה. ופקודה ברוז דוא"ו כו' כוונתו דהפקודים

קץ הפראות א בענין גאולה העתידה

הבורא יתברך בנין מקדשו מפואר מאוד . כאשר פירש יחזקאל וישעיהו כמו שמבואר בהם . והתיישב כל הארץ . (שם) :

ז ואז יראה אור השכינה זורח על בית המקדש . כמו שכתוב והלכו גוים לאורך . ואז יתחול הנבואה בהוד עמינו כו' . כמו שכתוב ונבאו בניכם ובנותיכם וגו' . (שם) :
ח ויעמדו על הענין הזה כל ימי העולם . כמו שאמר הכתוב ישראל נושע בה' השועת עולמים . וכתוב לא ינהש ולא יחרם עוד לעולם כו' . ומה נכבד עולם כולו שמחה וששון . כולו עבודת האל יתברך ויראתו . כולו גמול ושכר טוב (רבינו סעדיה גאון שם) . ותחיית המתים יהיה בארץ ישראל . ארבעים שנה קודם התחיה אשר בחוץ לארץ (ספר חסד לאברהם בעין ג' נהר כ"ג עיין שם עוד מזה) :

פרק

ברכת ישועה

הפקודות הם ברזל דוא"ו . ומוכה לה מהו מלא של זוכרתי את בריתי ישקוב : (מו) וכמו שכתב בדף קע"ז עמוד ב' ודף קי"ו וכד ייתי אלף שתימחה דליהו רזא דוא"ו כדון וא"ו יוקים לה"א בזמנה כו' . וכל שתין ושתין מהוא אלף שתימחה אתמקף ה"א וכלקא בדרגוי לתתקפא עכ"ל : (מת) וכתיב במקדש מלך שם אליו זכו ישראל היו נגאלים בששים שנה הראשונים של אלף הששי . וכן בכל ששים וששים . וכתב שם אחר כך דככל ס' שנה מתעורר הגואל כו' וזה תלוי בתשובה עכ"ל : (מש) וכמו שכתב בספ"י התמונה (המיוחס להתנאים ר' נחמיה בן הקנה ור' ישמעאל כהן גדול) דכחות ס' רמזות כל הגזלות : (ג) וכל זה קאי על אחישנה דפקודות . וכשנת תרס"ז נלעפרו הד' ווי"ן דהיינו בחלף הששי ושש מאות וששים ושש הוא הפקודה גדולה כמו שיבואר בפרקים דלקמן . אבל הזמן דכעתה לא נתגלה ולא נתפרש בחיזה שנה שיהיה : (נח) ואי אפשר לומר ככוונת הוה"ק דשנת תרס"ו הוא בעתה משש . דהרי כתב אחר כך ויודווגון כליון כו' וממנה יושע . גם בפרשת תולדות דף קמ"ו כתב ארמתי בזמנין דיתבכאון כו' . וכעמוד ב' שם כתב לההוא זמנה דלעטריו לבני לבני כל כו' . ובפרשת ויחי דף רל"ו כתב כד יגהון קרנא בני ראוון כו' ומה דיהא בזמנה דמישחא בעובדא דראובן . וכל זה אינו בעתים אלו : (נב) גם מה שכתב בזה"ק פרשת שמות דף ט' סוף עמוד ב' רזא דששים ושש כו' לריך לומר גם כן דכוונתו לאחישנה דפקודות ברזל דווי"ן כ"ל : (נג) ואי אפשר לומר דקאי שם על שנת תרס"ו להודיע שהיא בעתה . דהרי כתב אחר כך בדף ו' ויחטעון על ישראל כו' . דקאמרן . ודף ו' עמוד ב' כתב ויחטעון כדא עליוהו ומתערי כו' . כלוה סלקי בעיטא חדא כו' . וכל זה אינו בעתים אלו : (נד) ועיין במקדש מלך פרשת וירא ופרשת שמות ואתחנן . וזמנה להדיא דהוה"ק בכל המקומות לא קאמר על שנת תרס"ו שיהיה בעתה . וגם כל עניני העתידות דלשם לא קאי על שנת תרס"ו . רק דהפקודות הם ברזל דווי"ן כ"ל : (נה) ולריך לידע דכל עניני מעשיות שכתב בזה"ק בכמה מקומות שזריך להיות קודם ביאת המשיח . וכן מה דלימח בגמרא אין בן דוד בא עד כו' . לריך לומר כוונתם אס לא יהיה התעוררות מלמטה ויזעק להתממה עד הקץ דבעתה . והגם ללא נתפרש השנה של הקץ דבעתה . מכל מקום נתפרשו הדברים

שזריך להיות קודם בעתה : (ני) אבל באחישנא דפקודות שיהיה בהתעוררות התפתוים . אין לריך לענינים הנ"ל . כמו הקץ דהתא אחישנה שיכול להיות בכל יום . כמו שכתבתי למעלה בשם הגמרא . כמו כן הקץ לאחישנה דפקודות . בשנת הפקודה . אינו לריך לכל הנ"ל . או לפיקוחו . הכל לפי התעוררות ישראל ככתוב : (נו) ומה שכתב בכתבי האר"ל דכאשר הניזולות דלכסוף יעלו ויבררו יהיה גמר התיקון וביאת המשיח כו' . זה קאי על בעתה משש : (נז) אבל באחישנה דפקודות שיהיה על ידי התעוררת ישראל בקאת תשובה כ"ל . זה בעצמו התיקון וזכרון הניזולות . ויתר אין לפרש בפנינים אלו : (נט) ואם תמצא בחיזה ספר מהאחרונים שפירש השנה של הקץ דבעתה . תדע שבמחילת כבודו לא כיון יפה . דהרי כתב בספר הכוונות מהאר"ל . דגיא"ל . נשמחו כו' . ולכן לו לבדו נגלה כוד הקץ וביאת המשיח במהרה בימינו . עד כאן : (ס) ואפילו מי שארש נשמחו גם כן משש ויודע השנה של הקץ דבעתה . אסור לו עתה לנלות . עד סמוך לבעתה . כי השם יתברך וכל הדייקים רועים דוקא הקץ לאחישנה . או אחישנה דפקודות כ"ל :

(סא) וראירי קעת בספר קטן נדפס בשם הרב הקדוש רבינו חיים וויטאל זלה"ה בענין הקץ : (סב) והנה זה זמן קרוב ראיתי זה הספר . בכתב יד . וכתב שם אחר פסקא הראשונה המתחיל בראשית כו' כחשבון הנ"ל . כתוב שם עד כאן דכירי הרב הקדוש ר' חיים וויטאל זלה"ה . משמע דהשאר אינו ממנו : (סג) גם הלשון דלחר כך בסדר מנין הספירות נראה להדיא שאינו מהרמ"ז ז"ל . ובפסקא הראשונה יש לומר דקאי על אחישנה דפקודות כ"ל בדברי הזוהר הקדוש : (סד) והנה מה שכתב גם בפסקא הראשונה מהשני פסוקים דסוף דניאל גם מה שכתב גם בהקדמה בענין שיל"ה . כבר כתבתי כל זה ברמז בספרי תשועות חיים שדפסם בשנת תרנ"ד . ועיין שם בפרשת בא דף י"ה עמוד ב' . ובפסוק עד כי יבא שילה יש קוד גדול : (סה) וכבר קבלתי מגדול הדור (בנגלה ובנסתר) דברים נוראים ונפלאים בעיניי אלו . ואי אפשר לפרש הכל : (סו) ובספר זה כתבתי רק מה שזריך לכל אדם לידע ולעשות בשנים של הפקודות הבאים עלינו לשובה :

פרק

קץ הפל אות ב זמני הקץ לגאולה האחרונה

פרק ב זמני הקץ לגאולה האחרונה:

א הנה בררנו כברת ישועה פרק א' באריכות. ריש ג' זמני הקץ לגאולה האחרונה במהרה בימינו. ראיחא בישעיה (ס) אני ה' בעתה אחישנה. ודרישו בגמרא (סנהדרין דף צ"ח) זכו אחישנה. לא זכו בעתה. ממילא קץ א' הוא קץ ראחישנה. והוא שיחזרו כל ישראל בתשובה. ויבוא משיח. וזה יכול להיות בכל יום. חוץ משבת ויום טוב. ובמו שהשיבו משיח ואלהיו ז"ל לר' יהושע בן לוי. היום אם בקולו השמעו: ב הקץ השני הוא קץ רבעתה. והיינו שיש זמן אחד מוגבל מהישם יתברך שמוכרח להיות הגאולה באותו זמן עכ"פ. אף אם לא יהיה התעוררת מישראל על זה. וזה הקץ הוא עדיין רחוק מהזמן של עתה:

ג הקץ השלישי הוא אחישנה דפקודות. דהיינו שבכל שנה של פקודה הוא עת רצון ומקובל לפני השם יתברך שישראל יעשו תשובה קטנה כמאמר רבוהינו ז"ל פתחו לי פתח כחורו של נחטו ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם. ונוכה להגאולה:

גג

ברכת ישועה

פרק ב שורש ענין הפקודות:

לשם להס שזר העבודה הקודמת: (ו) והגם שהיה להס חזיה וזוחים כמבואר בתנא דבי אליהו רבא פרק כ"ג כ"ד כ"ה. מכל מקום היה עוד מקום למדת הדין לקטרנ עליהם כחסרון מלות: (ח) וכמו שכתב ברש"י פרשת בא (י"ב פסוק ו') דלא היה בידם מלות כו'. ונתן להס שתי מלות דס פסח ודס מילה כו' משכו ודיכס כו'. והנמירה ביד האדם: (ט) ממילא היה מוכרח לעת עתה לומר כן ליתר רק על ג' ימים. ולשאלו הכלים. הכל מפני מדת הדין המקורג חסדי. הגם דהשם יתברך אמר בתחילה חלה חתכס לגמרי. זה מפני שהשם יתברך ידע שיהיה כן. אבל לפרעה אמרו רק ג' ימים מפני מדת הדין. עד אשר קיינו המלות בלול פסח. ויצאו בצמיה גדולה. כמו שכתבו בפרשת בא (י"ב פסוק ל"ט) וגם יודה לא עשו להס עיני סס בפרש"י. וגם אחר כל זה כתב ברש"י פרשת בשלח (י"ד פסוק י"ט) שהיו ישראל נתונים בדין כו'. עד אשר קפץ שבעטו של בנימין וירד לים. או נחשון בן עמינדב לדעת רבי יהודה כדאיתא בגמרא (פסחים דף ק"ו) ועתה נבוא לתרץ הקושיא דלעיל סק"ב. דהנה ידוע דבגלות יצריע עדיין לא עבדו הד' מלות שנה שקבע השם יתברך צברות בין הצברים. רק מפני שראה השם יתברך שמי אפשר להס להיות שס עד עת המוגבל. וכמו שכתוב סס (שמות כ') ויחא אליהם את בני ישראל וידע אליהם. ופרש"י נתן עליהם לב ולח העלים עיניו. ולכן פקד אותם בגמולה: (יח) וזה לשון פקודה שאינו עדיין זמן המוגבל. רק מפני אורך השעה מירסם עליהם יתקד אותם בגמולה: (יב) ממילא יש מקום למדת הדין ולכ"א לקטרנ על זה. וכל זמן שלא נעשרו לגמרי עדיין. ולכן פקד אותם בגמרא (פסחים בשלח שהיו ישראל נתונים בדין כו': (יג) ויעקב ויוסף היו נביאים. וידעו כי הסוף הוא שיהיו נבאליס לגמרי: (יד) ולכן מסרו זה לבניהם. אס יבוא הגואל ויחמר בלשון פקודה דהיינו בלשון ספק. כמו שאמר משה רבינו עליו השלום בלשון של פקודה. וגם אמר לפרעה שישלח אותם רק על ג' ימים. ולשאלו הכלים: (טו) מכל זה נראה שעדיין נסתפק בדבר. והיינו אס יעשו

(א) כתיב בגאולה הראשונה (שמות ג') פקד פקדתי אתכס וגו' ואמר חלה אתכס וגו'. ושמעו לקולך וגו'. ופרש"י מניין שחומר להס לשון זה ישמעו לקולך שכבר סימן זה מסור בידם מיעקב וימיוסף שבלשון זה סס נבאליס כו': (ב) ולכאורה יש להקטית מה בירור יש בלשון זה. אפשר יודע הוא ג"כ מסור זה. ואפילו לדברי המדרש רבה פרשה ה' דמחמת שברה ממזרים מנעוריו לא ידע מסור זה. מכל מקום יש לחוש שחא כתב לו אחד מקרוביו לארץ מדין. שיהיו נבאליס בלשון זה. ואס יש מקום לחשוד אותו ח"ו בדין בקבל לבוא לזה: (ג) ונראה לתרץ בעורת השם יתברך. דהנה לכאורה שזה בענין הכתוב ביציאת מצרים שאמר השם יתברך (שמות ג') ואמרתם אליו וגו' ולכה נא דרך שלכת ימים במדבר וגו'. וגם משה רבינו עליו השלום ביקש מפרעה (שמות ה') לכה נא דרך שלכת ימים במדבר וגו'. והרי רצון השם יתברך היה שילכו לגמרי ממזרים לארץ ישראל ולא יחזרו עוד. כמו שכתוב סס (שמות ג') חלה אתכס מפני מצרים אל ארץ הכנעני וגו'. וכמו שהכריח לפרעה לשלם על ג' ימים היה יכול להכריחם לשלם לגמרי. וגם ליתן להס כלי כסף וזהב. ולא בדרך שאלה: (ד) וכבר עמד בזה במדרש רבה ובספר אור החיים סס. ומה דתיראו סס כדי ישעו המצרים וירדפו אחריהם בסוף ג' ימים. וישעוים ביום. להכבד בפרעה. ולמדוד להס במדה שמדדו כו'. מכל מקום קשה דבידולי היה יכול השם יתברך לחזק לבס שירדפו. על ידי ענין אחר. כגון מה שזיה להס. וישבו ויהיו וגו'. כמו שכתוב בפרשת בשלח. ועוד אופנים שונים בזה. ולא על ידי ערמה כזו: (ה) גם הכלים שאלו מהם. היה לפרוע שכר מה שישעבדו המצרים בהם הרבה שנים. כדאיתא בגמרא ובאור החיים סס. ואס כי היה יכול לכופס לשלם להס: (ו) ונראה לתרץ בעורת השם יתברך על פי הידוע. כי השם יתברך אוהב משפט. ולא היה לישראל עדיין ושיה שיאלו לגמרי. ולכוף המצרים

קץ הפראות ב זמני הקץ לגאולה האחרונה

ד גם אין צריך בשנים אלו לעשות תשובה כקהל עם. רק כל אחר מישראל יעשה קצת תשובה בפני עצמו. כמו שיבואר לקמן בפרק ג' ד' ויבוא משיח במהרה בימינו אם הרבה מישראל יקיימו כן:

ה ויבמו שהיה כגאולה הראשונה. שנאמר שם (שמות ג') פקד פקדתי אתכם וגו'. וכמו שפירשנו בברכת ישועה באריכות ענין הפקודות:

ו הקץ דאחישה דפקודות יהיו משנת תרס"ו ולהלן יותר גדולים מהפקודות שהיו עד עתה. ויהיו סמוכים יותר ממה שהיו עד עתה:

ז וזה שכתב בזה"ק (פרשת וירא דף קי"ט) יתפקדון בריא דוא"ו. וכעין זה כתב בכמה מקומות דהפקודות הם בריא דווי"ן. ולכן בשנת תרס"ו דנצטרפו הר' ווי"ן בקריאה. שהוא כאלף הששי שש מאות ששים ושש אזי מוזמן זה ולהלן יהיה מלמעלה התעוררות לגאולה האחרונה. וכמו שיבואר לקמן פרק ד':

ח ופקודה זו דשנת תרס"ו ימשך עד קרוב לסוף שנת תרס"ח. והיינו אם נעשה תשובה קבנה כל אחד לעצמו עכ"פ כנ"ל. יעזור לנו השם יתברך שתהיה הגאולה בשנה זו. ובאם לאו יהיה עת רצון זה עד קרוב לסוף שנת תרס"ח:

ט גם יהיה פקודה בשנת תרע"א. כמו שכתבתי בברכת ישועה עיין שם: י וצריך לידע דבשנים של הפקודות שיש מלמעלה התעוררות על הגאולה. אוי הקליפות והס"א מקטרגים מאוד. מחמת שיודעים שבאם תהיה הגאולה יתבטלו. ובקטרוגם מעוררים מדת הדין. ועל ידי זה באים דברים שאינם טובים ועגמת נפש ח"ו: יא והעצה לזה לכל אדם שרוצה להנצל. שיכיר שהכל הוא מהשם יתברך. ויתעורר בתשובה לפי יבולתו וכמו שיבואר לקמן פרק ג'. ויאמר התפלות והפסוקים דלקמן

פרק

ברכת ישועה

סיהיו נשמרים מפניכם רעים. ויגליחו בכל עוב. כדלקמן סוף פרק ד': (ט) ואפילו אם לא יבוא משיח בזה השנה. לא יהי' שום פגם בהאמונה ח"ו. כי יאמרו שמהמת שלא עשו הרוב תשובה. מחמת זה לא בא. (ב) ואם יעשו הרוב תשובה יבוא מן הסהם, כי שנת הפקודה היא רלויה לכך. כמו שהיתה בגאולת מצרים שנאמר פקד פקדתי. וכנ"ל: (כא) ומה דמפורסם בספרים פקודה זו דשנת תרס"ו יותר משאר פקודות הקודמים. הוא משום דמן שנה זו ולהלן הוא התעוררת על ענין הגאולה: יותר מקודם. ומכלן ולהלכה יהיו הפקודות סמוכים: (רי) והיינו כי פקודה זו דשנת תרס"ו המשך עד קרוב לסוף שנת תרס"ח. כי בראש חודש סיון תרס"ו יהיו נאלם השני שלישים של אלף הששי. ויש בזה ענינים עמוקים. גם יש לזה רמז בחיקוינו וזכר. ובשנת תרס"ו יהי' ניסן הראשון שלשים האחרון של אלף הששי ושנין עוד בספרי הקבלה ובספר תפארת ישראל מהרב מהרי"ח ז"ל בענין הגאולות דבאות ח'. ומכ"ם כשהיה ציוד עם און ס'. עיין בספר התמונה המיוחס לר' נחמיה בן הקנה ולר' ישמעאל כהן גדול מענינים אלו, ועיין עוד לקמן בפרק ד' מענין הג"ל: (כג) גם יהיה פקודה בשנת תרע"א. כי שם אדני במילואו כזה אלף דלת ג' ויד. הוא כנמעורר תרע"א. ואז יהיה עת רצון לאקמח סיכנתא מעשרא המרומן בשם אדני כידוע. גם יש עוד כמה ענינים כמוסיים בפקודה זו דשנת תרע"א. גם בגמרא

יעשו כל מה שיצוה אותם השם יתברך וגם יקפצו לים קודם שיתבקע. ינאו לחלוטין. אבל אם לא היו עושים כל ה"ל. היו נרכוים לחזור למצרים אחר הג' ימים ולהחזיר הכלים. ולהיות שם עד זמן המוגבל: (טז) ומוכח מכל זה שהיה משה רבינו עליו השלום גואל האמיתי. כי גואל שאינו אמת רוצה להחזיק דבריו ואומר בסתם בואו עמי אל ארץ ישראל ואחזן לכם כל כסף וזהב שבעולם. אבל משה רבינו עליו השלום אמר להם האמת. שהדבר עומד בפקודה כנ"ל. ומה דליתא במדרש רבה שכל גואל שיבוא ויאמר להם פקודה כפולה גואל של אמת הוא. נראה לפרש עטם הכפל. דלשון פקד הוא לשון הוה. קאי על כל הפקודות עד שיבוא משיח. ולשון פקדתי הוא לשון עבר. וקאי על הפקודה למצרים. ואינם בזה שצריך גם מעשים עינים כנ"ל:

(יז) וכן הוא עתה בגאולה האחרונה לאין לדבר רק מהפקודות. דליתא בגמרא (סנהדרין דף ל"ז ע"ב). ובמב"ס. תיבה עממן של מחשבי קליין. שהיו אומרים. כיון שהגיע את הקץ ולא בא. טוב אינו בא אלא חכה לו. שנאמר אף יתמהמה חכה לו ע"כ. וזה דוקא כשאומר בסתם שהגאולה תהיה בזה הזמן. בעתה: (יח) אבל אם נאמר עשו תשובה ונקשו על הגאולה. כי בשנה זו היא פקודה ועת רצון לבקש על זה. בזה עושים מלוא גדולה. כי בכלל ישראל נמנאו כמה אגשים שיטעמו לזה. ויעשו עכ"פ איזה מעשים טובים בכל מה דאפשר. ויזכו לנפסם עכ"פ

קץ הפלאות ב זמני הקץ לגאולה האחרונה

פרק ד'. ועל ידי זה יצאל משום רע. ויביא על עצמו ובני ביתו כל הטובות והברכות. כמו שיבואר שם:

יב ואם הרבה מישראל יקימו כן. יעזור השם יתברך שנובה לגאולה שלימה. ותתרום שכנת עווינו במהרה בימינו אמן:

פרק ג. עניני תשובה שצריך לעשות בשנים שי' פקודות:

א הגה בררנו בפרקים הקודמים. שהעיקר תלוי בתשובה. ושנים אלו דפקודות מחמת שהם שני רצון לכקש על הגאולה די בתשובה קטנה. כל אחד בפני עצמו לפי ערכו. ותשובה זו אין כונתו לתעניות וסיגופים. רק לתקן מדותיו ומעשיו כל אחד בפי יבלתו:

ב והנה מצות החשובה הוא ככל זמן ובכל מקום כל ימי חי האדם. על כל עבירות וחשש עבירות שעושה האדם. על הבל צריך לחזור התשובה בכל עת ובכל שעה שבא לו חרטה על העבירות שעשה ער עתה במחשבה ריבור ומעשה שהם כמחיצה של ברזל המפסקת בינו לאבינו שבשמים. וכל העבירות הם מצד ה"א שהיא חשך ואכזריות ר"ל. ובמי שנפל מאיגרא רמה לבירא עמיקתא ח"ו. ומלכלך גופו ונשמתו בהעבירות כמי שמנער עצמו באשפה בין נחשים ועקרבים ר"ל. ומה בצע אם יהיה עוד כמה שנים ויגביר הרע יותר. מה יהיה תכלית שלו:

ג ולכן מתיישב עצמו מבאן ולהלאה להדביק עצמו בהשם יתברך ובתורתו. להתדבק באור פני מלך חיים. חיי החיים האמיתים. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. המחיה את כל העולמות בכל שעה ובכל רגע. והוא חיינו האמיתי לנצח:

ד ומכ"ש בשנים של פקודות שעולה וזכרוננו לטובה לפני השם יתברך. כמו שכתוב בגאולה הראשונה (שמות ג') פקד פקדתי אתכם וגו'. בוודאי ראוי לכל אדם לשים לב ולתקן העבירות שנחרב בית המקדש ראשון ובית המקדש שני על ידם. וכל אדם יתקן מעשיו ומדותיו בכל מה דאפשר:

ה ואיתא בגמרא (יומא דף מ' עמוד ב') דבית ראשון נחרב על עון ע"ז וגילוי עריות ושפיכות דמים. והגם דסתם ישראל לא נחרשו עתה על עבירות אלו. מכל מקום צריך כל אדם לתקן מעשיו ומדותיו בענינים אלו:

ו והיינו על עון ע"ז צריך לשוב. להיות לו באמת [א] אמונה בהשם יתברך. שהכל הוא ממנו יתברך. וכל מה שעובר עלינו תמיד הוא הכל בהשגחה פרטית מהבורא יתברך

ברכת ישועה

יש רמזים לשני פקודות אלו: (כד) ויתר הפקודות שאחר כך אין צריך לפרש לפ"ע. אולי יעזור השם יתברך ברחמי המרובים שתהיה הגאולה בשנים אלו: (כה) רק שצריך לידע כדרך כלל דמחאן ולהלן יהיו הפקודות בהתעוררת יותר. ויותר סמוכים כנ"ל: (כו) והנה מלינו בדריאת העולם כתיב בפרשת בראשית (כז) כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ ואלס אין לעבוד את האדמה. ופרש"י ומ"ע לא המטיר לפי שאדם אין לעבוד את האדמה. ואין מכיר בעובתה של גשמים. וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם. התפלל עליהם וירדו. ולמחו האילנות והדשאים עכ"ל:

פרק ג דרך חיים:

[א] אמונה נהגש יתברך. בענין אמונה וכסופין כתב הרמב"ן ז"ל כי תכלית הנדרש מאחינו בני ישראל. הוא להיותם דבוקים וקשורים בו יתברך בכל הענינים. ותמיד רק אלו יהיה כטחוניט. ובכל השתללות והתחמנות בענין פרנסה ושאר צרכים כשצריך כל יחביתו וכטחוניטו בו יתברך. וכל העסקים והשתללות יהיה רק על דרך התמלה. ועל דרך עבודת:

יש רמזים לשני פקודות אלו: (כד) ויתר הפקודות שאחר כך אין צריך לפרש לפ"ע. אולי יעזור השם יתברך ברחמי המרובים שתהיה הגאולה בשנים אלו: (כה) רק שצריך לידע כדרך כלל דמחאן ולהלן יהיו הפקודות בהתעוררת יותר. ויותר סמוכים כנ"ל: (כו) והנה מלינו בדריאת העולם כתיב בפרשת בראשית (כז) כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ ואלס אין לעבוד את האדמה. ופרש"י ומ"ע לא המטיר לפי שאדם אין לעבוד את האדמה. ואין מכיר בעובתה של גשמים. וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם. התפלל עליהם וירדו. ולמחו האילנות והדשאים עכ"ל: (כז) וזכה אנו רואים רצון השם יתברך שחפלה על העובה. וכמו שכתבתי לקמן פרק ד' אות ח' דנראה דזה ה' החסרון בשנת ת"ח שלא התפללו על הגאולה. עיין שם בלריכות: (כח) וממילא מוכן. דכיון דכאלו

אָתְבָרְךָ . ואין לנו שום כח ליקח לעצמינו שום דבר רק ברצון הבורא יתברך . גם אין לשום אדם כח ליקח מאתנו שום דבר או ליתן לנו שום דבר רק ברצון הבורא יתברך : וְכִשְׁיִקְבַע בְּלִבּוֹ כָּל זֶה , אוי ינצל מחימוד ממון . ומלעשות עול במשא ומתן . ומחמדת הכבוד . ומשנאה ולשון הרע . ויכול להתפלל בכוונה בלא טרדת מחשבות עסקי ועולם הזה . ביון דהכל הוא מהבורא יתברך . ורצונו הטוב הוא שלא להשוב בשעת התפלה בעסקי עולם הזה . ממילא יעזור לנו השם יתברך בכל טוב והצלחה בלא מחשבות אלו . ולפי ערך הבטחון שיש להאדם על השי"ת . כן מנהיג אותו השי"ת :

ג גם יקבע עתים לתורה כל איש בפי יבלתו . ויעסקו במשא ומתן כאמונה . בבטחוני על השם יתברך שיעזור לו בכל הענינים . ואמרו רז"ל איש אמונות רב ברכות זה הנושא ונותן כאמונה שנכסיו מתברכים . והקדוש ברוך הוא מזמין לו פרנסתו כו' (שערי הקדושה חלק ב') :

ד גם צריך לזהר שלא לכעוס על שום דבר . ואמרו רז"ל כל הכועס כאלו עובר ע"ז . והמעם לפי שבשעת כעסו נסתלקה ממנו האמונה . כי אלו ה' מאמין שמאת ה' היתה זאת לו . לא היה כבעס כלל . ואף שכן אדם שהוא בעל בחירה מקללו או מכהו או מזיק ממונו ומתחייב כדיני אדם וכדיני שמים על רוע בחירתו . אעפ"כ על הניזוק כבר נזר מן השמים והרבה שלווחים להשם יתברך (חובת הלבבות ומפר חרדים ומהר"ש באגרה הקודש סי' כ"ה) :

ה ולכן צריך לזהר כשבא לו איזה ענין של כעס . שלא ידבר או שום דבר . ויניח הכעס על למחר . וכתוך כך יעזור לו השם יתברך שלא יצטרך לבעוס כלל (ספר חסידים) . גם יסח דעתו מזה הענין לעסק אחר ככל מה דאפשר :

ו ובפרט מי שלא תיקן עדיין פגם הברית . כוודאי אין לו לבעוס על שום דבר שעושיין כנגד רצונו . כי אם מקבל באהבה . אוי כל דבר גדול או קטן . נחשב לו למירוק עונות . ובשיתכפרו עונותיו . יובה בעולם הזה ולעולם הבא בכל טוב לנצח (כמבואר בכתבי האר"ז ומפרים הקדושים) . ומכ"ש שלא יבעוס על מאורעות הזמן . רק יכיר שהכל הוא מהשם יתברך . ויתפלל תמיד אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא :

ז על עון גילוי עריות צריך לשוב על מה שפגם באות ברית . בראיה [ב] ובהרהור . וכדיבור ובמעשה . וזהו שלא לחסוא עוד בשום דבר :

והמעין

דרך היים

האדמה כמריעה וזריעה שהדבר כדור שלאחר הזריעה אין לאדם זום יכולת ותהבולה לעשות . רק היה צריך מקודם לעשות התחלה דהיינו הזריעה . וכן בכל ענינים . לפיכך היגיעות והטרחות שאדם עושה בעסקיו יותר מדאי . הוא לשוא ולריק . ושקט גדול הוא . כי אף אם יוסף השתדלות כהנה וכהנה . לא יועיל כלום . אם לא יסכים עליו השם יתברך . ובה מכחיש וכושר השגחה פרטית מהשם יתברך . רק עיקר הוא התחלה . ובהשאר יבטח על השם יתברך עכ"ד :

(ב) ונראה כוונתו דבשמתחיל איזה עסק ורואה שאינו מנליח לא יעשה פעולות גדולות לחזק הענין . רק ידע שאין רצון השם יתברך שיעסקו בזה . ויניח זה העסק . ויקח עסק אחר . וזה הוא דרך כלל בכל עסקי האדם . ומכל מקום הכל לפי הענין . וצריך לנקט מהשם יתברך שינחנו בדרך האמת והטוב . ויהנהג בדרך כלל ככ"ל :

(ג) והנה הנוטח בהשם יתברך באמת ואמונה ראוי לו לכבוד לעמלו סיבה קלה לפרנסתו שלו .

שכל שהסיבה קלה יותר . נמצא שהבטחון בהשם יתברך הוא יותר אמיתי וזקן . מפני שאינו נוטח בהסיבה ושיחמיד בה . כי אם בטחוני בהשם יתברך שיוכל לפרנסו מבלי סיבה שהוא הכנידה כי אם בסיבה קלה מו . מפני שעיקר הבטחון הוא על השם יתברך שהוא סיבת כל הסיבות . וכדלנו יכול לשנות הסיבה להקל ממה שהיה . כענין כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ (ספר אור הגנוז פרשת חקת) :

[כ] (א) ובהרהור . תיקון גדול למקרה לילה ה"ז לטבול ולומר עשרה מומורי תהלים אלו באותו היום . ואלו הן . מכתם לדוד ע"ז , לדוד משכיל ל"ב , מ"א , מ"ב , כ"ט , ע"ז , ז' , ק"ה , קל"ז , ק"ג . (לקטוי עולות) : (ב) וכתב בלקטוי תפלות מהר"ן וזה"ל דאחר העשרה מומורי תהלים יאמר תפלה זו :

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי כבודי . יערב עליו שיתי

האדמה כמריעה וזריעה שהדבר כדור שלאחר הזריעה אין לאדם זום יכולת ותהבולה לעשות . רק היה צריך מקודם לעשות התחלה דהיינו הזריעה . וכן בכל ענינים . לפיכך היגיעות והטרחות שאדם עושה בעסקיו יותר מדאי . הוא לשוא ולריק . ושקט גדול הוא . כי אף אם יוסף השתדלות כהנה וכהנה . לא יועיל כלום . אם לא יסכים עליו השם יתברך . ובה מכחיש וכושר השגחה פרטית מהשם יתברך . רק עיקר הוא התחלה . ובהשאר יבטח על השם יתברך עכ"ד :

(ב) ונראה כוונתו דבשמתחיל איזה עסק ורואה שאינו מנליח לא יעשה פעולות גדולות לחזק הענין . רק ידע שאין רצון השם יתברך שיעסקו בזה . ויניח זה העסק . ויקח עסק אחר . וזה הוא דרך כלל בכל עסקי האדם . ומכל מקום הכל לפי הענין . וצריך לנקט מהשם יתברך שינחנו בדרך האמת והטוב . ויהנהג בדרך כלל ככ"ל :

(ג) והנה הנוטח בהשם יתברך באמת ואמונה ראוי לו לכבוד לעמלו סיבה קלה לפרנסתו שלו .

יג והמעיון בזה"ק ובספרים הקדושים יראה שאינו כראי הגאה חשש עבירה או הרחוק עבירה מענין זה נגד ההפסד הגדול שמפסיד נפשו ונשמתו בעולם הזה ובעולם הבא על ידי זה. ובאמת אין בהנאה זו שום ממש רק סמיות עינים מהיצה"ר :
יד וכמו שאנו רואין בחוש דעל ידי פגם הברית באין כל הצרות וכל ההרפתקאות ח"ו. ונתקלקל מולו ומביאו לידי עניות ח"ו. וכמו שכתבתי בסידור ישועות ישראל ודברי חיים באבות פרק ו' ובספרי טובי חיים על התנא"ר פרק י"ח בשם ספרים הקדושים עיון שם באריכות :

מז ולכן צריך לברוח מזה כל ימיו במחשבה דיבור ומעשה. כמו מי שבורח מפני אש חזק שלא תשרפנו. וגם לקדש עצמו במותר לו בכל היכולת. [ג] ועל ידי זה

דרך חיים

שחוב (תהלים לא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך ככד לרכיך. (ויקין כי סופי תיבות הס ייהך בלך והס שמות השמירה) ותהיה מחשבתנו דבוקה תמיד ככבוד קדושת שמך הגדול ובחורתך הקדושה. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני הרהורים רעים. וממחשבות רעות. ומפגם הראות ומפגם הדיבור. ותצילנו מכל מיני פגם הברית שבעולם במחשבה דיבור ומעשה. ותשמרנו ותצילנו ממקרה בין ביום ובין לילה מעתה ועד עולם. והושיענו שנקדש עצמינו במוחר לנו תמיד. ושהר מחשבותינו ומצנו לעבדך צלחת ובשמה. בקדושה ובעהרה. ומעלה ועד עולם (שם עס כמה הוספות מדברי המקובלים ז"ל) :

(ג) וכבר הבאתי תפלה זו בקלף ספרים שלי. וכתת. הוספתי מדברי המקובלים ז"ל : (ד) ועיון כמה שכתבתי לקמן בזה"ד. ובסידור ישועות ישראל בהוספות ההדשים בור זהב דף ל"ד. ותבין פירוש ההוספות שהוספתי בכאן. והוא סגולה שלא להיות כשאל עוד כל כך בעון זה ח"ו. ובפרט בשנים של הפקודות צריכין לזהר בזה מאוד : (ה) ואם יש לו איזה אונם שאינו יכול לעבול. אעפ"כ יאמר המומרים והתפלה הרי"ל : (ו) ויש להתענות ביום ההוא עכ"פ עד חלות. וכמו שכתבתי בספרי דרכי חיים פרק כ"א בשם גדול אחד שמה להתענות ביום ההוא : (ז) ועיון כמה שכתבתי לקמן בזה"ד הנהגות טובות שיעור השם יחברך להיות נשמר מזה החטא לעולם. וממילא יזכה לכל טוב :

[ג] ועל ידי זה. יאחז בזה"ק פרשת שלח (דף קס"ה עמוד ב') וזה לשוני אמר רב מתיבתא כו' כל אינון דנערין קיימא קדישא ולא חבאן ביה אינון הו בני מלכא. דבכל יומא משתכח בהו ודכיר לון תדיר כו'. לית שבתא קמי מלכא עילאה כחאן דנעיר קיימא דא כו' כל מאן דנעיר ברית קדישא אזדונגת ביה שכינתא ושריאת עלי'. ובגין כך תמים תהיה עס ה' אלהיך. תמים תהיה ולבחר עס ה' אלהיך ביווגא חדא. דכיון דנעיר ברית דא. עס ה' אלהיך חתפיש מניה עד כאן : (ב) ובפ' לך דף ל"ד כתב בכל יומא דאתרביס בר גס בההוא רשימא קדישא דההוא את. מניה חמי לקדשא ברין הוא. ושמתא קדישא דתאחידת ביה. ואי זכי ונעיר ליה. שכינתא לא חתפיש מניה כו'. זכאין אינון ישראל קדישין דאחידן ביה בקדשא ברין הוא. זכאין אינון כעלמא

שיחי אנכי אשמת בה'. הודו לה' ככנור כנבל עשור זמרו לו. אלהים שיר חדש אשירה לך כנבל עשור אזמרה לך. עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון ככנור. כי שמחתי ה' בפעליך כמעשה ידך ארנן : רבנו כל עולם אדון כל. בורא כל השמות. רבון כל המעשים. הכוזה כשירו זמרה. עזרנו וחננו ברהמיק הרבים ובהמיק העלומים שאזכה לעורר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה שאמר בהם ספר תהלים. וזכות אלו העשרה מזמורי תהלים שאמרתו לפניך שם כנגד עשרה מיני נגינה שאמר בהם ספר תהלים. שם אשיר. ברכה. משכיל. שיר. נגון. ניגון. תפלה. הודאה. זמור. הללויה. זכות המזמורים. וזכות הפסוקים. וזכות תיבותיהם ואותיותיהם. ונקודותיהם ועמיהם. והשמות היוצאים מהם מראשי תיבות ומסופי תיבות. וזכות דוד המלך עליו השלום עס כל העשרה לדיקים שיסדו ספר תהלים. וזכות כל הדיקים והסודים האמתיים שזכני ותחניי שאזכה ברחמיק הרבים להוציא כל הטיפות קרי שילאו ממני לבעלה. בין בשוגג. בין במזיד. בין באונס בין ברצון. כולם. אזכה ברהמיק הרבים להוציאם מהקליפות ומהסטרין אחרתן מכל המקומות שנשלו ונדחו לשם. ותכניעו ותשכר ותכעל כל הקליפות. וכל הרחוקין וידין וליין שנעשו וכבראו וזכרו על ידי אלו הטיפות שילאו ממני לבעלה. ותוציא מהם היות דקדושה וכל הניצוץ הקדושים שנלעו. ומחול לי וסלח לי. וכפר לי על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפסעתי לפניך ברמיה אברי וש"ס ינדי במחשבה דיבור ומעשה. וזה"ו חושים ובשאר כחות הגוף. ובפרט מה שחטאתי ושפסעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית. שהוא כלל כל התורה כולה. והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחול ותסלח ותכפר מלא רחמים. ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכופר ולגבר את תאוותי. ולא אסגוד עוד מה שפגמתי. ולא אעשה עוד הרע בעיניך. והסר מעלינו כל התאוות רעות וכל המדות רעות המזבזקים בנו. ולא ישלענו צנו מעתה ועד עולם. ויקייים בנו מקרא שכתוב נשמתי יא) ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו. ולא יהיה שום כח בהקליפות אחרנו שמתם כפסוק זה ויהי בשם קליפת לפנות אחרנו לשום דבר רע. ולא לקערג עלינו בשום דבר. ויקייים בנו מקרא

קץ הפלאות ג עניני תשובה בשנים של פקודות

זה יזכה לעבודת השם יתברך באמת. [ה] ולבלות ימיו בטוב ובנעימות. והקרי קיימת לו לעולם הבא שבר הרב הצפון לצדיקים שכובשים יצרם בזה:

טז על עון שפיכות דמים צריך לשוב על מה שבייש את חבירו. או קרא אותו באיזה כינוי לגנאי. שזה מעבירת הגדולים המפסידים עולם הבא כידוע:

יז גם אם הבה לפעמים לחבירו. הוא מעבירות הגדולים. ואייתא בפוסקים שאין לצרפו לבנין עשרה עד שיהירו לו בית דין כשישמע לדינם. או שימחול לו חבירו:

יח וצריך לזהר בכל זה לפי שאת חבירו. כדין עבירות שבין אדם לחבירו:

ואיתא

דרך היום

בעלמא דין ובעלמא דחמי. עלייהו כתיב ואתם הדבקים ביה' אלהיכם. ובנין כך חיים כולכם היום עכ"ל:

(ג) ובפרשת כאלח דף ל"ז עמוד כ' כתב על הפסוק והיה הנשאר בניין והגותר בירושלים

קדוש יאמר לו. דכל מאן דאתגור כו' ועטור להבוא קיים קדקא חוי ויודעה ביה עליה כתיב הנשאר בניין והגותר בירושלים. אלן ישתארוך בהבוא זימנא וכוה זמין קודשא בריך הוא למדתא עלמא ולמחדי כהו. על ההוא זימנא כתיב יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' על עמו ויזכר ויהיה להיות שומר הברית בכל פרטיו. והזכירו רז"ל באבות (פרק א') ואל תרבה שיחה עם האשה. בלשונה אמרו קל וחומר בלשון חבירו כו'. ובתכו בראשית הכמה שער הקדושה ובספר הכרוב לדרך למעט הדיבור באשה בכל האפשר ובפרט בלשונה נדה עכ"ל: (ה) וכתיב הרמב"ן ז"ל בפרשת ויאל ובפרשת אחרי כי דיבורי הגדה ומכטה מוזק וישנה רוע ר"ל. וכמו שכתבו בספרי מוסר: (ו) ולכן יזהר בשעה שמדבר עם אשה נדה או עם אשה אחרת דברים החמושים לו יאחז את הצינית שלו בידו. ויכניס בהם בכל עת. ועל ידי זה יזכור למעט הדיבור עמה בכל מה דלפניו. גם יזהר בדברו עם איזה אשה. שלא יתקרב אליה. רק יעמוד ברחוק קל"ט: (ז) ויזהר בעת דיבורו עמה להסתכל ללד אהר. ושיראה כמדבר עם אחר. ויהיה לו היכר כמה שמענה. (ספר דרך פקודין סימן ל"ה):

[ד] (א) ולבלות ימיו בטוב. ומי ששומר עצמו מהרהור עבירה ואעפ"כ אירע לו מקרה ח"ו פעם בחודש או באיזה חדשים. אזי אם נדעה אותו לבו להיות שומר הברית בשלימות וכמו שהפליג בזה"ק בגדול עיניו זה בשעה"ו ובעוה"ב. אזי מלבד מה ששומר עצמו מהרהור עבירה ומדברים הג"ל צריך לגדור עצמו גם כן בלי נדר במחלטים:

(ב) והיינו בל"ה ויאל דברים הריופים. רק מעט מזעיר. כי כל הדברים הריופים אינם טובים לשמירת הברית: (ג) אין המלח טוב לשמירת הברית (כדליתא בניטין דף ע' ובספר הבידיוס סימן ש"ט): (ד) גם לא יאלץ כדי שבעיה ממש רק מעט פחות מכדי שבעיה. כמו שכתבתי בספרי כהר תורה בור זכך דף מ"ו ע"ש: (ה) גם לא יתנה עמו משקה המשכר. רק מעט מזעיר לזורך מזה לפעמים. כי כל המשקות המשכרים רעים לשמירת הברית. כמו שכתבתי בספרי טובי חיים בתנא דבי אליהו וזאת פרק י"ו ע"ש: (ו) גם לא יאלץ בשר בהמה. ואפילו בשר עוף לא יאלץ רק הריעוב. והעור שעל גבי העוף. שהעור אינו בו כח

(י) וצריך לידע דלמדב צריך לעשות תשובה בשנים של הפקודות. צריך גם כן לנטל המסכים ומבדילים של הקליפות וס"א. המקטרגים על זה. לפי שיועשים שאחר הגאולה יבטלו. ולכן מקטרגים בשנים אלו. כדי שיתמהמה הגאולה בכל מה דלפניו: (יא) וממילא כשהמקטרגים. אזי מדת הדין מעכבת הגאולה. ומרומז בנמרה (סנהדרין דף ל"ז ע"ב) דליתא שם. וכי מאחר שאינו מחכים והוא מהכה מי מעכב. מדת הדין מעכבת עכ"ל: (יב) וכל כח הקטרוג שלהם מפני ששבעים ארבע עשרים בטיפות ז"ל מבני אדם. בזה יש להם כח לקטרג על זה ועל שאר עבירות: (יג) אבל מי שנדבה רוחו אחרו להיות שומר הברית באמת כנ"ל. אלו אנשים נדבקים בשכינה כמ"ש בואו ג' בשם הוה"ק ואין שום כח בהקליפות וס"א לקטרג על תפלתם. ויכולים להמשיך תמיד כל הטובות והברכות: (יד) וגם תפלתם על הגאולה ראויה בלא קטרוג. כמו שכתב בזה"ק דלעיל. דככל יומא ישתבח בבו ודכיר לון תדיר כו'. עליה כתיב הנשאר בניין והגותר בירושלים כו'. ובהו זמין קודשא בריך הוא למדתא עלמא כו': (טו) והגם דוה קאי על סוף אלף השנים כמ"ש פ' וירא. מכל מקום תפלת ראויה גם עתה על הגאולה וכל הטובות:

(טז) וכתב בזה"ק סוף פרשת ויקהל דלמירת הקטורת מדהה הדין והבי"א מן האדם. וכמו שהבאתי בסידור דברי היום אלל הקטורת. וכתב בזה"ק מלך דהוה"ה דהקטורת סגולתו לכניש את הדין

קץ הפלאות ג עניני תשובה בשנים של פקודות 15 ח

יט ואיתא בגמרא (יומא דף מ' עמוד ב') רביה שני נחרב על עון שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלשה עבירות ע"ו וגילוי עריות ושפיכות דמים עד כאן. ולכן יזהר להתרחק מזה מאוד:

כ ובספר שערי הקדושה חלק ב' כתב דלא נתארך הקץ ולא נעלם א"א לסיבת שנאת חנם עכ"ל:

כא ובריש ספר חרדים פרק ז' כתב דלכן נתארך גלותנו על עון מחלוקת [ה] ושנאת חנם

דרך חיים

במספר התקמ"ד. והשני פעמים אלהא למאיר עניני הוא גם כן בנמשרי"א תתקמ"ד להגלל מהם: (כו) ובאמירת השני פעמים אלהא למאיר עניני עניני, ויכוין שיגלו השם יתברך מאותם הקליפות שהם במספר תתקמ"ד. והשני פעמים אלהא למאיר עניני עניני הוא גם כן בנמשרי"א תתקמ"ד להגלל מהם. ומהקליפות האחרות כתיבת שכן: (כח) ובאמירת הפסוק ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשאו יכוין שיעזור השם יתברך שלא יקטרג עליו הקליפה ששמו אוב"ך המרומו עליו יקטרג של לא יחרץ כלב לשאו. ולא יקטרג עליו הקליפה ששמו תי"ר שהם אוחיות יחרץ: (כט) ובאמירת הפסוק ולקחו לעמא מעפר שרפת ההטאת יכוין להגלל מלך הג"ל ככה שם ס"ג כזה. יודך היו ואו הדי ומספרו תת"ו באופן זה. יו"ד פעמים יו"ד עולה ת. ה"י פעמים ה"י עולה רכ"ה. י"ו פעמים י"ו עולה קנ"ו. ה"י פעמים ה"י עולה רכ"ה. ס"ה עולה תת"ו. ואיתא בזוה"ק שיר השירים שיר תת"ו באתון גליצו דמאח קדישא כו'. וזה מרומו בכופי תיבות. ולקחו (לשמה) מעפר שרפת ההטאת. בנמשרי"א תת"ו כנ"ל:

(ל) ובשעת אמירת תיבות רבון העולמים יכוין הכוונות שכתבתי בספרי ישועות חכמה דף ג"ה בעמודי כסף שם: (לא) ואחר כך יאמר התפלה הג"ל ככוונה: (לב) גם בהשמונה עשרה בברכת ט"ס שלום, כשאומר תיבת "תורת חיים". וכן בסוף ובה לזיון. כשאומר תיבות, ונתן לנו תורת אמת, יכוין בשם ס"ג הג"ל. אשר מהספרו גם כן תת"ו. כנ"ל. בנמשרי"א "תורת": (לג) ויכוין שבכה שם זה יגלו השם יתברך מכל המסטיגים והמקטריגים. ומההשבות רעו. וזכר הדברים רעים. ויעזור לנו השם יתברך לקשר ולהדביק מחשבותינו תמיד בתורת אמת ועבודת השם יתברך בשמחה. ולאוור באור החיים הנלחיים. ומכה לגאולה שלימה בתורה בימינו אמן:

(לד) וצריך לידע כי מלבד המקטריגים והמסטיגים דלעיל. יש עוד הרבה מעכבים ומנושלים בשנים של פקודות את הגאולה. וכמו שקבלתי מגדולי הדור (בגולה ובנסתר) בענייני אלו. ומרומו בזה"ק חלק ב' ובחלק ג' (לה) והעלה לזה כשדברים בארץ ישראל איוה אנשים השומרים ברית כנ"ל. ועושים עט איוה מנין התיקנים הנזרטים לעשות בתקומות המקדשים דלגם. אזי בתיקונים אלו בקל להסיר כל מעכב ומנוגע ולשמר הגאולה בעוה"י מתרס"ו ולהלן: (לי) וכשיעשו כל הג"ל. אזי אפשר לא יעטרך להיות עוד המלחמות הזוכרים בזה"ק באיוה מקומות. דק יתיו כל הטובות בפפס אמת. ועיין בזה"ק פ' באח דק קמ"ד קל"ב ע"ב. ולקמן פ"א אות י' [ה] (א) ושנאת חנם. וזה מרומו בתורה שרפת שפטיס

הדיו ויכנס כל הסטריג ישיין: (יו) ולכן נעתיק פה פסוקים ותפלות מדברי המקובלים ז"ל. שיאמרו האנשים השומרים ברית כנ"ל. בשנים של הפקודות עכ"ס. באמנת הקדושה. אחר תיבת לדורותיכם קודם חנו רבני. ומכה לכל הטובות והברכות ולגאולה שלימה: (יח) ועיין בספר קרייט ובספר קן ידיו מהרז המקובל ר' זשאן ולה"ה מאוסטרפאליו סודות גדולות בפסוקים ותפלות אלו: (יט) ובה תבין סוד הפסוק דכתיב בגאולה הנזרים בפרשת בא. ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשאו. ולכאורה קשה. וכי עולה על הדעה שישראל היו יראים. בגאולת מזרים מפני הכלבים. ומה קמשמע לן בזה: (כ) גם תבין בגמרא (בבא קמח דף ט' ע"ב) כלבים משחקים אליהו הנביא ב"ה לעיר. ולכאורה קשה מה שייכות לכלבים לידע. אם המלאך הקדוש אליהו הנביא ז"ל בא לעיר: (כא) וכדברי המקובלים ז"ל תבין הכל. כידוע דרוב סידות התורה גנוזים באגדות. ובכאן העהקתי רק מה שצריך לעיין מעשה לומר הפסוקים ותפלות עם הכוונות מדבריהם ז"ל:

(כב) וזהו נסחו. אלה ה' הושיעה נא אלה ה' הגליחה נא. ואני ברוב הקדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך. ה' ילחם לכם ואחס תהרישון. אלהא למאיר עניני אלהא למאיר עניני. אלהא למאיר עניני עניני. ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשאו. ולקחו לעמא מעפר שרפת ההטאת ותן עליו מים חיים אל כלי. רבון העולמים הושיענו ברחמיך הרבים והחזירנו בתשובה שלימה לפטך. וטהר מחשבותינו ולבנו לעבדך באמת ובשמה. ונהיה בריאים וחזקים בפרנסה והאלהה וכל טוב לעבדך באמת ובשמה. ויהיה שלום ואהבה תמיד בינינו ובין כלי ישראל. ומלא כל משאלות לבבנו לטובה. ותגאלינו גאולה שלימה במהרה למטן שמך. ותהרומם שכינת עולינו וקדן משוימו במהרה בימינו אמן: (כג) והכוונות בתפלה זו על פי דברי המקובלים ז"ל הוא כן:

(כד) בשעת אמירת הפסוק אלה יכוין בכל שם לשם הו"ה ב"ה. סכדו. בפקודות חו"ל סגו"ל קנ"ץ סגו"ל. כמבואר בפרסם וסידור שער השמים גודל ענין זה. ובשעת אמירת הפסוק ואני ברוב חסדך ונוי יכוין בשם אהרה (עיין בספרי יצועית חכמה בפרק: יצועות סימן ל"ג): (כה) ובשעת אמירת הפסוק ה' ילחם לכם ואחס תהרישון. יכוין דהראשי תיבות הם אוחיות יל"י והוא שם אחד מן ע"ב שמות. המעלה ניעויות הקדושים מתוך הקליפה: (כו) ובאמירת השני פעמים ראשונים אלהא למאיר עניני. ויכוין שיגלו השם יתברך מאותם הקליפות שהם

קץ הפלאות ג עניני תשובה בשנים של פקודות

חנם שעדיין לא התהרנו ממנו כו'. לכן כל איש ישראל יחדר מלפגום היחוד העליון על ידי עון שנאת חנם או לשון הרע או מחלוקת חלילה. ויתן אל לבו רז' שיהא לי אהבה רבה ושלוש וריעות עם כל ישראל עכ"ל:

כב אם ראית אדם שמדבר טובות מחבירו. אף מלאכי השרת מלמדים עליו זכות לפני הקדוש ברוך הוא. ואם ראית אדם שמדבר רעה על חבירו. אף מלאכי השרת מדברים רעה עליו לפני הקדוש ברוך הוא (מדרש משלי י"א וספר חסידים סימן תרל"ג): **כג** ולכן ירגיל אדם את פיו דבעת שצריך לדבר. ידבר טובות וברכות לכל אדם. ובוזה יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה. ויוכה לכל הטובות והברכות:

כד מחלוקת אחד רוחה ק' פרנסות ר"ל (הנהגות מהרמ"פ ז"ל): **כה** מי שהוא אהוב שלום ורודף שלום ומקדים שלום ומשיב שלום. הקב"ה מורישו לחיי העוה"ו והעוה"ב. שנאמר ועניים יירשו ארץ והתענו על רוב שלום (סוף מסכת דרך ארץ): **כו** וצריך כל אדם להרגיל עצמו ובני ביתו בכל המצות והמדות טובות שכתבנו למעלה. ונוכה לעולם הזה ולעולם הבא. ולגאולה שלימה במהרה בימינו. אמן:

פרק ד כמה מצות ומדות טובות שצריך לזוהר בהם. ובפרט בשנים של הפקודות:

א כתב בשערי תשובה באורח חיים סימן א' בשם הרמ"ז דמי שרגיל לומר תיקון חצות. וקם באשמורת כימי הסליחות. והציבור אומרים סליחות. ואין פנאי לומר שניהם. יאמר תיקון חצות שהוא עיקר גדול יותר מהסליחות. (וכן כתבו בברכי יוסף ובשערי תשובה ובמטה אפרים סימן תקפ"א):

ב וכתב בספר מדרש פנחס לזוהר [א] לומר תיקון חצות תיקון רחל. כי איתא בתיקונים נשמתין דמתתרכין בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה כו'. וכשאדם הוא במקום המשכינה שם. הוא נשמר מכל דבר שבועות. כי שם הוא שמירה גדולה עכ"ל: **ג** וכל המצער עצמו ודואג על חורבן הבית וגלות השכינה בכל [א] חצות לילה ובפרט בימי

דרך חיים

שופטים קצוב הרמו לנאולה האחרונה בהפרשת השלם ערים הנוספים שיפרישו או. עבור מי שהכה נפש בשגגה. ולכאורה יש להקשות מפני מה כל הרמו בעצין זה. הלא טוב היה שלא ירוא כלל: (ב) אכן יש לומר דכיוון כתוב הרמו בעצין זה. דכבר כתבתי בסימן א' דרמו הקן בפרשת שופטים לאחישה דפקודות. והיינו אם יעשו עכ"פ קצת תשובה. ומכ"ש לנריך לעשות תשובה על עון שנאת חנם ולכן הרע אשר הגלות נחארך על ידי זה: (ג) וקאשמע לן התורה דלריך לחוס אפילו על ההורג נפש כג. ג. אע"פ שם הסחם עשה חייה חסא שזדמן לידו עבירה זו. כדפרש"י בפרשת משפטים על הפסוק והאלהים אנה לידו. העפ"כ כיון כהיה שונג לריך לחוס עליו שלא יהרגו אותו גואל הדם. וזאת התורה להכין עוד ערי מקלט שיגוס שמה: (ד) וכמו כן לריבים אנו לרחם אפילו על האכזבים שיש עליהם חייה קשות. לריך לחפש להם זכות. ולעשות להם גמילות חסד בכל מה דאפשר: (ה) וישורר השם יתברך שפל ידי האהבה שבין ישראל. יתיקן הכל. כחאמר רבותינו ז"ל גדול השלום. ונוכה לנאולה שלימה במהרה בימינו. אמן:

פרק ד ברכת ישועה חצות

[א] לומר תיקון הלכות. כתב בספר ארץ החיים בתיאורים

כסוף

קץ הפלאות ד מרות טובות ותפלות בשנים של פקודות ט 17

בימי הדין שהם שני תמישי. ויבכה על זה. עליהם נאמר שישו אתה משוב כל הטהאבלים עליה בעולם הזה. ומה גם בעולם הבא שואלים אהרו צפיה לישועה שנכית על חרבן הבית. ואז זוכה לראות משיח בן ערן בכל יום:

ד ועם כל זה ההי יתן אל לבו. בוודאי יכוין היטב בברכת בונה ירושלים וברכה את צמח דוד עבדך ועבודת בית המקדש הנזכר בברכת רצה (ספר עמק המלך שער י"ד פרק קכ"ו):

ה ופי שאין לו פנאי לומר תיקון חצות בכל לילה. יאמר עכ"פ בליל ב' ובליל ה'. או עכ"פ פעם אחת בשבוע. וכמו שנוהגין קצת גדולים:

ו ואם אין לו פנאי לומר כל החרוזים דלשם. יאמר תיקון חצות בסידור מהרז"ש. ושם הביא בתקון חצות רק המזמורים והפסוקים:

ז טוב לומר תפלה זו בחצות לילה. או באשמורת הבוקר אחר ברכת התורה. כי היא כוללת רוב צרכי האדם ובקשת הנאולה. וכשאומרה בעת רצון. התקבל תפלתו ונובה לכל טוב:

אל נא קרב תשועות קצפיה. פודה קערנו השבענו מטובה.

פתיח קליחה פתח סמכנו ישע מתנהיה. רדוש יודעה והושבענו נסיה מעדנו יוצרנו מחסרה: יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שתטיע אהבתך ויראתך בלבנו תמיד. בלא הפסק. ולא נבעוס ולא נקפיד על שום דבר. ויהיה שלום ואהבה תמיד בינינו ובין כל ישראל. ויהיה שלום בארץ ובכל המדינה. והושיענו שלא נדבר שום דיבור איסור ולא שום שיחה במילה. והושיענו שנביר פחיתות ערבנו. ולא יהיה בנו שום גיאות. ותקבע בלבנו תמיד מדת הענוה באמת. פאשר רצונה הטוב עמנו:

הצר

ברכת ישועה

דרך היום

(כתהלים י) על הפסוק תעלים לעתות בצרה. דהנה יש כמה עמים זמן הגאולה כמו שאמרו בגמרא כלו כל הקייס ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים. וכשצד הזמן ואין ישראל עושין תשובה מתעוררים נרות וגזירות ח"ו כמ"ס בזהר על פסוק קחתי בחיי מפני בנות ח"ת כשהיה זמן הגאולה בשנת ת"ח. (וכן כתב במדרש הנעלם דף קל"ט ע"ב) ולא זכו ישראל. והיו צרות רבות ר"ל. וזה שאמר תעלים לעתות בצרה עכ"ל. גם בס' תפארת ישראל מהרב הגדול מהר"ח ז"ל פ' לך כתב דבשנת תקי"ח כשהיה עריפת התורה היה פקודה כו' עכ"ל: (ב) והנה לפי מה שגראה מספרים. היו ישראל בשנת ת"ח עוסקים בתורה ובמעשים טובים. רק החסרון היה בשני דברים. א' שהיה בהם כמה אנשים שהיו לומדים רק פלפול. קושיות ותירושים. ולא הלכות ופוסקים לשמור ולקיים: (ג) ואיתא בגמרא ברכות (דף ה) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה. פירוש דשם הוא הגרסת השכינה כדאיתא באבות (פרק ג') ובמקום הגרסת השכינה והקדושה אין כל המסטיגים והמקטריגים בורחים מפני הקדושה. ויסורין גדלין מפני ה'. כמו שכתב השרי מגדים באורח חיים (סימן רל"ט): (ד) גם יכבד יותר שלומדין לשמה כשעוסקין בהלכות ופוסקים לשמור ולקיים. מה שאין כן בפלפול לכך זה שכיח שמציא גיאות להאדם. וגשאר לו רק המסטיגים. שעושה מחמת הגיאות. ולכן לריכין לזהר ללמוד בהלכות ופוסקים ככיל:

פסוק (תהלים ל"ו) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. כי מלאכו יולה לך לשמך בכל דרכיך. ואחר כך תאמר יהי רצון מלפניך ה' אלהי שחשיבנו לשלום ותעמידנו בלום. והושיעני שאעמוד בשעה (פלוגית). והזהר שלא תדבר שום דבר. אחר חמירה זו. עד שתיבן (חון מברכת המסיל): (ה) עוד סגולה לזה שאמר קודם שכיבה פסוק זה. בהתהלך הנה: אותך בשכך תשמור עליך והקולות היא תשיחך. ויתאזב כלבו השעה שירצה לקום (אספר עובד אורח וספר תולדות אדם): (ו) ועיין כמה שכתבתי בספריי כתר תורה בהדפסה שניה דף מ"ט בור זכב סס. דהעיקר לתשוב תמיד המורה שעות על פי השבון הגמרא ולירופי השמות והתלבוכות הכובעים והנגללים דהיינו שכתבי היללה הוא עליו שעה שעות. כמו שכתב הכבוד שיר בחידושו למסכת ברכות. וכמו שמהשני המורה שעות בארץ ישראל: (ז) ואמר לי רב גדול דראוי ונכון לכל אדם לנהוג כן כלי נדר. מעשמים כמוסים שיש בענין זה. עיין כמה שכתבתי בספרי פתחי היים על השערי לין בסוף הזר וזב סס:

[ב] (ח) קרב תשועות מלפניך. כתבו המקובלים ז"ל דהתשובות כל ברכת כהנים על פי חילופי האותיות כל א"ב יוצא שם כל כ"ב: (ג) וזה נסמו. אנקתם. פסחם. פספסים דיוניםים. כרוך סס כבוד מלכותו לעולם ועד:

(ג) וכתב בזהר דהוא טוב לשמירה ולכל הדברים (של"ה): (ד) ויש לכל שם מהנ"ל [קץ הפלאות] בגילה

ייצין

בית

האר פניך אֵלֵינוּ וְנִשְׁעָה. וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ (בשבת וי"ט ירדגה : ותכפר לנו על כל חטאתינו. ותסלח לנו על כל עונותינו ותמחל ותסלח לנו על כל פשעינו) והסר מעלינו כל הענמת נפש וכל התאוות רעות וכל המדות רעות המדובקים בנו. ולא ישלטו בנו מעתה ועד עולם. וטהר מחשבותינו וליבנו לעבדה באמת ובשמחה :

וְתַתְּנֵנוּ לֶחֶן וְיָחֶסֶד וְיִרְחָמֵם בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֵאֵיוֹנוּ (בשבת וכיום טוב ירדג זה . ויהיה לנו פרנסה בנחת ובריוח ובריוח ובהיתר לעבדה באמת. ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם. ותשלח רפואה שלימה לכל מכאובינו. ולא גדע משום מכאוב הלידה). ותצילנו מאדם רע ומפל הרעות שבעולם. ותננו לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו וכל בני ביתנו ולכל אשר אנו מתפללים עליהם ולכל ישראל חיים ארוכים ומזכים. [ג] תחיינו רחמנו סמכנו ועזרנו. ונהיה בריאים וחזקים. ויהיה לנו בנים טובים והצלחה ועשירות וכף טוב לעבדה באמת ובשמחה. ויהיו דברינו נשמעים לעבודתך. והושיענו שנובה את הרבים תמיד בתורה ובמצות ובמעשים טובים :

(בחול ישאל פה בקשתו בלשון הקודש . כל אחד מה שצריך)

דְּוִשְׁעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁהְיוּ בְּנֵינוּ מְאִירִים בַּתּוֹרָה (מי שאין לו בנים אומר . שאוֹדִיד בְּנִים טוֹבִים מְאִירִים בַּתּוֹרָה) וְיִהְיוּ בְּרִיאִים בְּנוֹפֶם וּשְׂכָרָם בְּעֵלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת. עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְחָה. וְהֵן גַּם חַיִּים אֲרוּכִים וּמְזוּכָּים. וְיִהְיוּ מְמֻלְאִים בַּתּוֹרָה וּבְחֻכְמָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם. וְיִהְיוּ אֱהִיבִים לְמַעַלְה וּנְחֻמֵּי־לֵב לְמַטָּה. וְתִצְלַח מַעַן הָרַע וּמִצַּד הָרַע וּכְפַל מִיָּנֵי פְרַעְנוּיּוֹת. וְיִתְרַבּוּ צְאֲצְאֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדְּרוֹת. וְיִהְיוּ בְּרִיאִים וְחֻזְקִים בְּכָל טוֹב כָּל יְמֵיהֶם. וְיִבְרָא כָּל מַשְׁאֵלוֹת לְבַבְנוּ לְמוֹבָה. בְּבִרְיָאוֹת וּפְרִנָּסָה וְהַצְלָחָה וְכָל טוֹב לְעַבְדָּךָ בְּאֵמֶת וּבְשִׂמְחָה. אֲבִינוּ שְׂבִישְׁמִים רָאָה עִמָּךָ יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת זֶה יוֹתֵר מִשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵי מֵאוֹת וּשְׁלִשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנִים. וְעַם כָּל זֶה אָנוּ מְאִמְנִים בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְשׁוֹמְרִים שְׁבֵת קִדְשֶׁךָ. וְלומְדֵי תוֹרָתְךָ. וּמְקִימֵים מִצְוֹתֶיךָ. (שכואל ב' י) וְמִי כְלֵמָךְ כִּי־יִשְׂרָאֵל

דרך חיים

ברכת ישועה

סגולה בפני ענמו. הראשון אנקתם הוא טוב להשמיע תפלה. והוא כמו צ' תיבות. אנקת חס. פירוש אנקת חמים : (ה) השני פסוק : הוא טוב שיתן חס ויתברך פסח בר ללרכים מוזן : (ו) ה' פספסים מלשון ועשה לו כחונת פסים. הוא טוב שיתן חס ויתברך נגד ללבנו : (ז) ה' דיונפים. הוא טוב שיעשה לנו חס ויתברך נסים ונפלאות : (ח) ובהם נשתמש יעקב אבינו עליו השלום באחרו אם יהיה אלהים עמדי ושמרי ונו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבנו (סידור מהריב"ץ וספרי מופר) : (ט) ונכרות אלו מרומו בראשי תיבות השם הנוכר. וכל שורה נקבעים התפלות המסוגלים בשם זה : (י) ובהתפלות דלחר כך. מרומו שם הוי"ה כ"ה בראשי החרוזים, שיעזור לנו השם ויתברך ברחמי המרוזים. וימלא כל משאלות לבנו לטובה :

(ג) [א] ה' תחיינו רחמנו סמכנו ועזרנו. ר"ת תרס"ו. והכוונה פנימית בזה על פי הידוע כי עיקר אריכות הגלות הוא על ידי עון פגם הברית ושלחה

עס

קץ השלאות ד מדות טובות ותפלות בשנים של פקודות י 19

יִשְׂרָאֵל נָוִי אֶחָד בְּאֶרֶץ (שמות ל"ב) זָכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָּהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת זִרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם וְכָל הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֶבְרָתִי אִתָּן לְזִרְעֶכֶם וְנָחֲלוּ לָעַלְמִים. וְנֹאמַר (בראשית ל"ה) וְאֵת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלְיִצְחָק לָךְ אֶתְנֶנָּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרָיִךְ אִתָּן אֶת הָאֶרֶץ. וְנֹאמַר (ויקרא כ"ו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאֶרֶץ אֲזָכֹר. וְנֹאמַר הַשִּׁבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשְׁבַּחְתָּ חֲדָשׁ יְמֵינוּ פְקֻדָּם. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וְתִגְאָלֵינוּ נְאוּלָה שְׁלִימָה מִחֵדָה. וְקִבְצֵנוּ יָחַד מֵאַרְבַּע פְּנוּתֵי הָאֶרֶץ לְאַרְצֵנוּ. וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ. וְתַחְזִיקֵנוּ עֵינָינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִוּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֵׁם גַּעֲבֹדָה בְּרִיאָה בְּיָמֵינוּ עֲלֵיכֶם וְכִשְׁמֵי קַדְמוֹנִית. וְתִתְרוֹמַם שְׂכִינַת עֲזֻנוּ וְקָרְן מְשִׁיחָנוּ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְתִגְוִין לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי יְגוּאָלֵי:

ח גם צריך לזוהר תמיד. בפרט בשנים של הפקודות, ללמוד בשלחן ערוך והפוסקים דיני התורה בפשטות. לידע איך להתנהג. בהלכות ברכות. בהלכות שבת. ובכל דיני המצות:

ט אכן אם לא ילמד דיני המצות. ויתנהג על פי סברתו. על זה אמרו רבותינו ז"ל ולא עם הארץ חסיד. ולא ידע חסרונותיו להקן אותם:

י ומי שאין לו פנאי ללמוד בשלחן ערוך הגדול עם הפוסקים. ילמוד עכ"פ איזה שעה בכל יום בספר קיצור שלחן ערוך עם מסגרת השלחן וישועות חכמה שבררתי שם דיני המצות בעזרת השם יתברך עם כמה רבנים גדולי הדור ולה"ה. וידע לקיים המצות כהלכתן. גם בסידור דברי חיים ובסידור ברכה וישועה בררתי כמה הלכות לשמור ולקיים: גם

ברכת ישועה

דרך היים

עם השכינה. שלטה עליהם הרע דס"ח ה"ו ונחרבו ל"ע: (ט) ובן היה בשנת ה"ח שלפי מעשיהם העובים היו ראוים לזקש על הגולה. ועבר עליהם כל החורף עד אחר הספס. ולא יקיש על הגולה. ואפשר לא היו אומרים כלל תיקון חלות מחמת ערודתם בלימוד הפלסול. וכיון דלא נתיחדו עם השכינה כג"ל. שלטה עליהם הרע דס"ח ה"ו. והתחיל האויב להתנצר אחר הפסח והרג מהם לאלפים ולרבבות. ונחרבו הרבה עירות לא עלינו. כמו שכתב בספר יון ומגלה שנחשבר על זה: (י) ומוזה נשמע גדול העינף למי שעושה שחוק כס"ב כשעת הקינות. וצריך למחות בזה ככל היכולת, כמו שכתבו בספרים הקדושים. וצריך להטעם עם השכינה. ונהיה נשמרים תמיד מכל רע. וגזרה לשמור בשמחה. יעזור השם יתברך שיחשפך הט"ב ליום טוב. ומי שאמר לעולמו די. יאמר והי"ג

ושנאת חסד ולשון הרע. ועל ידי זה מתגברין הקליפות. ואינם מניחים ככה מדת הדיו להביא הגולה: (ב) ולזה מתפללים. תחיינו חן בני כח לתיקון הכרית שהוא תיקון מדת חסד שנקרא אל חי (כמבואר בשערי צדק שער ב'): (ג) רחמנו. חן בני כח לתיקון הקיבור. שלא לדבר לשון הרע ושנאה על הכירו. רק לדון תמיד לכף זכות. וכל המרחס על הכריות מרחמין עליו מן השמים. רחמנו והגילוי מכל רע:

(ד) סבבנו. נפרנסה שהמקטרגים והס"ח מקלקלים אותה בשנים של הפקודות: (ה) ועזרנו. ככל טוב. לעבדך באמת ובשמה: (ו) ואפילו כמה שנים אחר שנת תרס"ו (ה) ואמר תיבות אלו. כי ההתעוררת של תרס"ו הוא גם שנים דלחר כך. כדלקמן:

(יא) ולבן צריך כל חסד להודרו עכ"פ בשנים של הפקודות כפי דברים אלו. והיינו כל איש לפי ערכו ילמוד בשלחן ערוך ופוסקים המלות הצריכים לכל חסד לידע פריעי דיעה: (יב) ומי שאינו יכול ללמוד בש"ע הגדול ופוסקים להלכה למעשה. או שאין לו פנאי. ילמוד עכ"פ בקיצור שלחן ערוך עם מסגרת השלחן וישועות חכמה שלי ובסידורים שלי ובסידור ישועות ישראל ובסידור ברכה וישועה. לידע המעשה אחר ישועה האדם וחי בהם לשמור בחוס שילמוד. וכבר הזהירו על זה כמה ספרים: (יד) ואיתא במדרש בקי ישועה האדם שבת. כמו שראתה בחוס לאחר שילמוד. ובראשית ישראל את השבת כראוי אפילו יום אחד בן דוד בא. למה רצה (שרשט בשלח) אמר רבי לוי אם משמרים ישראל את השבת כראוי אפילו יום אחד בן דוד בא. למה שהיא שקולה כנגד כל המצות:

(טו) ואיתא בגמרא שבת (דף ק"ח עמוד ב') אמר רבי יוחנן מאסו רבי שמעון בן יוחי אלמלי משמרון ב

קץ הפלאות ד מרות טובות ותפלות בשנים של פקודה

יא גם צריך לזהר בפרט בשנים של הפקודות לומר בכל יום [ב] פרשת העקידה ופיטום הקטורה בדקדוק הונוכות ובכוונה. וזה סגולה גדולה לבטל כל המקטרינים והמ"א. כמו שכתבתי בספרי ישועות חכמה סימן ו' בחוסן ישועות שם בשם המקובלים ז"ל. וממילא כשנסר המונע. נזכה לפעול כתפלתנו כל טוב:

יב גם צריך לזהר לכיין הישב בברכת אהבה רבה ובקריאת שמע. ובהשמונה עשרה. בפרט בברכת השיבנו וברכת סלה לנו. תקע בשופר. השיבה שופטינו. ולירושלים עירך. את צמח דוד. שומע תפלה. ותחוינה. ובכל הברכות:

יג ויאמר הברכות מקירות לבו בכוונה. בפרט בשנים אלו. שהוא עת רצון לבקש על זה. גם והוא רחום יאמר בכוונה כל הבקשות:

יד ואחר התפלה יאמר הששה זכירות [ד] והי"ג עקרים ופרשת היראה ופרשת התשובה בכוונה:

וכשיאמר

דרך חיים

ברכת ישועה

ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד ננאלין עד כאן: (טו) וכן בכל המלות צריך ללמוד פרטי דיגס. בכלי לקיים כל המלות כהלכתן: (יז) וכתב בספר עבודת ישראל באבות פרק ו' על המשנה כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה. לשמה היונו כי תורה היא לשון הוראה. כי היא לומדת לאדם דרכי הישועה הדרך אשר ילך בה. ולצורך האדם ללמוד בנו הכוונה. למען יוכל לת אשר יעשה. או תורה היא לשון יראה כי שצריך ללמוד ליראה את ה' עכ"ל. ועיין במה שכתבתי בסידור דברי חיים פרק ו' מעניני תורה לשמה: (יח) ועוד לקבוע על חיזה עשה בכל יום ללמוד בלי נדר בספר קליור שלחן ערוך עם מסגרת השלחן וישועות הכמה. כי בדרתו שם צוורת השם יתברך דיני המצות שצריך כל אדם לידע לעצמו. עם כמה רבנים גדולי הדור זל"ה: (יט) וכשיאמר שם בקביעות בכל יום או במשך הזמן ידע לקיים כל המלות כהלכתן: (כ) ואיחא בגמרא ובתנא דבי אליהו וזאת פירק ב' כל המלות הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא עכ"ל: (כא) ועיין במה שכתבתי לעיל סי' ג' דוסיין

הס
גם בן זוהר להשראת השכינה ולהכל טוב:

(כב) גם יזהר בתיקון חנות לומר עכ"פ פעם אחת בכל שבוע. ולבקש על הגאולה בהשמונה עשרה ובברכת הדין בכוונה. כמו שכתבתי בפנים כל הפרטים בזה: (כג) ואם אפשר לו יגדור עצמו בלי נדר. שלא יאכל בשר ולא ישתה יין ליל רביעי ויומו כל כ"ד שעות. חס לא יהיה סעודת מזוה או הולך בדרך. כדי להשתתף בצער השכינה. כמו שתיקנו החכמים בבית מדרשו של רבינו בית יוסף ז"ל. הכחיתו לעיל דף ב'. עיין שם: (כד) וכשהיה נוהרים בכל הגיל. יעזור לנו השם יתברך שזוכה להשראת השכינה ולהיות שגור משום דבר רע. וליראת ואהבת השם יתברך ולכל טוב והצלחה. ולגאולה שלימה במהרה בימינו:

(כה) ואיחא בגמרא (מנחות דף כ"ט עמוד ב') מאי דכתיב בטחון בה' עדי עד כי ביה ה' אור עולמים. כל החולה בטחון בהקדוש ברוך הוא הרי לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא. ופרש"י ז"ל

דהיינו הכי משמע על בטחון בה' עדי עד. הוי להם ביה ה' מחסה צור מחסו לעולמים עכ"ל. ולכאורה יש להקשות מה בטחון וחסון סייך בעולם הבא הוא שם אין שום ויהור. רק מי שטרם עבר שבת יאכל בשבת כדאיחא בגמרא וספרים הקדושים: (כו) ולתתן זה נאמר דיה קאי על מה שהיה הרע מפרך תמיד להאדם. שהוא בצינתו וספקו הקדושים: (כז) וכמו שכתב בזה"ל פרשת שלח (דף המלות. הרמב"ם עול הפרנסה והרפתקאות שעוברים על כל אחד. ומסתה להאדם שאינו יכול לעבוד את השם יתברך ולקיים ק"ט ע"כ והק' ס' אמר ר' שמעון כו' עיין שם באריכות: (כח) לזה קאמר הגמרא כל החולה בטחון בהקדוש ברוך הוא שיעזור לו לקיים כל המלות. הרי הוא לו באתת מהכה ללמוד תורה ולקיים כן המלות לזכות לעולם הזה ולעולם הבא. כמו שמסיים שם בזה"ק (דף ק"ט סוף עמוד א') ובעמוד ב') כיון דישתדל לרי כש ברשתא לזבא לנבי קודשא בריך הוא. לא בעי מתן אלא לזבא ב' ושנין בזה שכתבתי בזה בספרי דברי חיים לבסוף בליקוים). לאורייתא לא בעי עותרא ולא מאני דכספא ודבבא כו'. אינון בנרמיהו מומנין מווי בכל יומא לאינון דמשתדלי באורייתא כו': (כט) וכתב בספר עמק המלך שער ע"ז פרק מ"ה בשם זוהר חזק שאלר רבי נתן א"ס אדם רוצה לילך בדרכי קונו הרבה משייעין אותו. נאמתי של לדיקוס משייעין אותו. מלאכי השרת משייעין אותו. שכינתו של מקום משייעת אותו כו'. כמו שאמרו חז"ל הבא ליהר משייעין אותו עכ"ל: (ל) רק שיהר להתרחק מדברים בטלים. ולהתרחק מתענוגים. ויהיה לו פנאי ללמוד בשלחן ערוך ופיסקוס. ולומר לפעמים תיקון חנות. ולקיים כל המלות. ורהיגא לזבא בעי:

[ב] פרשת העקידה. ועוד לזהר בשנים של הפקודות. שגייעו בעקידה לפסוק. כי בדרך אכרפך וכו'.

קִין הַפְּלֵאוֹת ד מְרוֹת טוֹבוֹת וּתְפִלוֹת בְּשָׁנִים שֶׁל פְּקוּדוֹת י"א 21

מזן וכשיאמר בפרשת התשובה הפסוקים. ושב וגו'. ומל וגו'. והותירך וגו'. יכוין להביא על עצמו ועל כל ישראל ברכות אלו. כי בשנים של הפקודות הוא עת רצון לכל זה:

מזז ואחר כך יאמר פרשת המן בכוונה. וכשיגיע להפסוק. זה הדבר אשר צוה ה'. יאמרנו ג' פעמים בכוונה (ומצאתי בכתב יד ישן מרב גדול דאמירת זה הפסוק בכוונה מסוגל מאוד לפרנסה). ויש בו ח"י תיבות לבריאות ולחיים:

יז גם הפסוק ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה'. יאמר ג' פעמים בכוונה. וכ"ש אם מכזיב בכל פרשת המן. יעזור לו השם יתברך ויזמין לו פרנסתו תדיר. (בכתב יד הנ"ל):

יח ואחר פרשת המן יאמר הפסוקים שנרפסו עתה בסידורים שלי בהרפסה זו. חסרך ה' מלאה הארץ וגו'. תקרב רנהי וגו'. כל הפסוקים אשר ר"ה שלהם הם שמות הפרנסה. וכמו שיבואר לקמן סעיף כ"ז:

יט ואחר כך יאמר אתה הוא בו'. יהי רצון בו'. עד, ה' צורי וגואלי. כמו שנרפס בסידורים שלי. וכל זה הוא סגולה גדולה לפרנסה בריוח בלא טירחה מרובה:

כ וכבר כתבנו בסימן ב' דבשנים של הפקודות שיש מלמעלה התעוררת על הנאולה. או הקליפות וס"א מקשרנים מאוד. מחמת שיעודים. שבאם תהיה הנאולה חבטלו.

ובקטרוגם מעוררים מדת הרין. ועל ידי זה באים דברים שאינם טובים ועגמת נפש ח"ו. וממעיטים הפרנסה ח"ו. ולפעמים גונעים גם לנפש ח"ו. וכל זה בניחים אותם מן השמים כדי להתעורר האדם בתשובה:

כא ולכן נציג פז עור איוה טגולות ותפלות ופסוקים המסוגלים להרחיב הפרנסה. ולהיות נשמר מכל רע. וממילא יהיה לנו הרחבת הרעת לעבודת השם יתברך. ולתשובה. ונוכה לכל טוב:

כב קודם אבילה יתפלל על טוונג (זה"ק פרשת בשלח של"ה מג"א סימן קס"ו עובדת הקודש). וטוב לומר תפלה זו בכוונה קודם האכילה. מלוקט מספר עובדת הקודש ועוד ספרים הקדושים. וכמוסים בה כמה פסוקים וענינים המסוגל לפרנסה ולהצלחה:

לך יהוה הנדדה והנבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעשר והפבור מלפניך ואתה מושל בפל ובידך פח ונבורה וכידך לגדל ולחזק לכל. ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומתהללים בשם תפארתך. ויברכו שם כבודך ומרומם עד כל ברכה ותהלה.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו וישפץ מל העליון מהרין מזדין נוצר ונקת דרך חיה וטרון לאבא ואמא. ומאבא דזעיר אנפין. ומזעיר אנפין לחקל תפוחין קדישין. ומשם ישתלשל ויגיע ויראה השפע ההוא בבר העולמות. ושבע את העולם כולו מטובך. ומלא ימינו מברכותיך ומעושר

ברכת ישועה

דרך חיים

אזי יאמר אותו ג' פעמים בכוונה. ויבקש במחשבתו על הנאולה. וגם כל מה שצריך לו ולבני ביתו ולכל מי שמתפלל עליהם בעניני רפואה ובני ומי ומזוני והנלה. על הכל הוא עת רצון להסתכל אז במחשבתו. ולשעול כל הטובות והברכות. ויש לזה רמז בזה"ק חלק ב' (ב) גם פסוק זה מהחיל בכ' ומסיים בו' שהוא בנמטרי"א גם בו"ה ב"ה שהוא שם הרהמים. שיטעונו בכל הברכות והעובדות ברהמיו יתברך: (ג) גם יש בספוק זה תיבות כמיין ה"י עם הכולל. ויכוין שיזיענו השם יתברך בחיים ארוכים. והכולל מרמז שיזיענו השם יתברך בכל

הם דין. ולמה לנו לעורר הדין ח"ו. ולומר השם כל כך פעמים: (ד) ולכן נראה דעכ"פ בענין של הפקודות לא יתן מקום לעורר הדין ח"ו. רק יאמר פעם אחת או שני פעמים ליזעמך קויתי ה'. כסדר. ואחר כך פעם אחת לפורקנך כברית ה'. כסדר. ולא יותר: (ה) גם סגולה לפרנסה להתנהג בלחמת וכל מה שמתנהג האדם יותר בלחמת. אזי יש לו התגלות אלהה יותר. ויש לו פרנסה בהתגלות אלהה (מהרב הגדול וכו' ר' פנחס ז"ל מקארץ). ועיין בספרי יבשות מכאן סימן ס"ב עוד בגילות לפרנסה: נראה

קץ הפלאות ד מדות טובות ותפלות בשנים של פקודות

ומעושר מתנת ידך. כי אתה האל הטוב והמטיב לכל חן ומפרנס ומכלכל בחסדך לכל בריותיך. באמר פותח את ידך ומשביע לכל חן רצון. ונאמר נהן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו. ונאמר טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו. ונאמר בראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנהיה אנחנו וכל בני בתינו בכלל תרחמים והחן והחסד. שתתן לנו מזונותינו במילוי ובריוח. בהיתר ובנחת. ונשבע לחם ונהיה טובים. וקיים לנו יהוה אלהינו מה שכתוב בתורתך (בראשית כ"ו) ויתן לך האלהים מכל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש. יעבדך עמים וישתחו לך לאמים והוה גביר לאחיה וישתחו לך בני אמה ארריה ארור ומברכה ברוך. (דברים ל"ג) אשריה ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עורף ואשר חרב גאותה ויבחנו איביה לך ואתה על במותימו תדרה. והושיענו שכל איביהינו ושתיתינו יהוה הפל לכבוד שמך הגדול. גדי שיהיה לנו פח לעסוק בתורתך ועבודתך באמת. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני מאכזות אסורות. ולא יארע לנו שום מכשול לעולם. ותתן לנו פל צרכינו וכל צרכי בתינו בהרחבה גדולה בסיבה קלה. בלא שום מירדה ובכבוד כלל. פדי שנוכח לעשות רצונה ולעסוק בתורתך ובעבודתך תמיד. באופן שנוכח לעשות רצונה פל ימי חיינו לעולם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדושתך. עשה למען זכות אברהם יצחק יעקב משה ואהרן יוסף דוד. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

אם

ברכת ישועה

מהבנת האל עכ"ל. והביאו במח"ה סימן קכ"ח : (ח) וזה לשון הפרישה שם בסימן קכ"ח. כי הע' לריך לקרות בחיתוך יותר מא' עכ"ל : (ט) גם הפרי מגדים שם כתב דע' לריך להדגיש יותר מא' עכ"ל : (י) והמוכן. וכשאומר אתה ב' יאמר בפתח. בלא עירחא. כמו שנוכחים, וכשאומר עתה בע' יאמר בחוץ קלת מתוך הגרון :

(יא) ובהוספות לספרי מסגרת השלחן שגלפסו מהדש הארכתי בזה מהפוסקים ומספרי המקובלים ז"ל גדול דבר זה. עיין שם דוחו תיקון מדת היסוד וזוכה להיות כמר מפגם הכרית ומלשון הרע ושגאל ודיבורים אסורים, ומכיל שלום. וזוכה להתפלל בטוה, וזוכה למדת היראה ולמדת האהבה להשם ויבדק. ומקרב הגאולה :

(יב) והנה בפרשת תולדות כפסוק ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הריחב ה' לנו ופרינו בדרך. כתבו הרמב"ן ז"ל והמפרשים דוח רמו על בית השלישי שיכנה במהרה בימינו. וזה לא יהיה עוד שום ערעור : (יג) ואחר ששה פסוקים מספוק זה כתוב אתה עתה ברוך ה'. ולפי פסוקו חן מוכן כל כך. מה שיכות העני תיבות. אתה עתה כלחן ; (יד) ואחר ששה פסוקים מספוק זה מתחיל ויכי כי זקן ילחך וגו' עיין בהכרעות של ויתן לך ; (טו) ואחרא בזה"ק פרשת תולדות (דף קמ"ג) ר' יוסי אומר כלא חיבונו במונח דייחתי משמחא כו', וכדף קמ"ה ע"ב וכלהו יתקיימו לימנח כו' וכדף קמ"ו ע"ב כד. ומעו והוא זמנא יתערוך חינון ברכאן מכל

גדל עוב הארץ לחיים. גם יש בו אותיות כמיני סוד. כי יש סוד גדול כפסוק זה בענין הפקודות. רק שלכל דבר לריך התעוררות מלמטה כידוע :

(ד) גם לריך לזוהר תמיד כפרט בענין של הפקודות להפיל שגריית מנהה וערצית בזמנא. סלא לעבור הזמן המוגבל בגמרא ורמב"ם וס'ע ופוסקים וכויה"ק בכמה מקומות ובכתבי הארז"ל ותלמידו הכמשי"ע ז"ל. בזמן שהתפללו אבותינו אברהם יצחק ויעקב. כדליתא בגמרא (ברכות דף כ"ו ע"ג) אברהם תיקן הילת שחרית שנאמר וישכם אברהם בבוקר כו'. דכיון שחטו כריכים להושע בזכותם. כמפורש בפרשת בהוקותי וזכרתי את ברותי ויעקב וגו'. ופרש"י שם דיעקב נעל את שמו של אליהו ערבון סיבוא ויבשר גאולת כיוו. ממילא לריך לנהוג כמנהגם בענין התפלה. ויעזר השם ויבדק ויקבל תפלתו : (ה) וכמו בלאו אומרים בהשמונה עשרה אלהי אברהם כו'. עיין בגמרא בבא מלאח (דף פ"ה ע"ב) דהאכרח מתפללים גם עתה בזקן. ואלהיה ז"ל משמע אותם ; (ו) וכתב באגרת הקודש בקונטרס אחרון בשם מהר"ן ז"ל. כי עתה צעקבות משמחא שיקר העבודה היא התפלה. וזמנא הגאולה כמבואר בכתבי הארז"ל. ולכן לריך להודו בענין זה מאוד. וכמו שכתבתי בספרי ישועות חכמה סימן י"ח ובחוסן ישועות שם ובספרי פתחי חיים שער ג' נודל דבר זה :

(ז) כתב המג"א סימן ל"ג חילוק הקריאה בין א' לע'. כי הכרת הע' הוא בחוק ועמוקה יותר

קץ הפלאות ד מדות טובות ותפלות בשנים של פקודות יב 23

בג אם לא אמר התפלה הנ"ל קודם הנמיכה ידים לאכילה. יאמר אותה בתוך הסעודה:
בד צריך לזוהר בנמיכת ידים לאכילה. שיהיה הכל בריוח כדון. ומצוה זו מסייע שמי
שוהיר בה. ואין שאר מעשיו מעכבים. היא מסוגלת שיהיה עשיר (גמרא
ובאורח חיים סימן קנ"ח):

וזהו

ברכת ישועה

מיניה כל כך בהצטורה: (כו) ומכל שכן לפימה דליתא
בעירובין לך מ"ג עמוד ב' דליתיה יכוא לכשר יוס
אחד לפני כיתת משיח, ומה נפקא מיניה כל כך שידעו
יוס אחד מקודם, ומה שייך ליעול ערבון על זה:
(כח) ועוד קשה מפני מה נעל כחמה מקומות הרי
היה מספיק זה במקום אחד. וכמו שהקשה בשפתי
חכמים. גם מפני מה נעל דוקא אוח' ו': (כט) ועיין
בזה"ק פירוש נש' (דף קכ"ו) ברעיא מהימנא שהשביע
את אליהו לומר לפני השם יתברך כל הדברים דלשם.
דוחקא לישראל בעובדתא דמשיחא. עיין סס. אכן
כאן שכתבו רק לכשר לישראל קשה כנ"ל:

(ל) ובבבדי לתוך כל זה. נפרש בכלן עיני גדול.
שצריך לך בן תורה לידע כעת לשמור

ולקיים. וכמו שיבאר בשנה"ו וכמו שמקובל מדברי
רבתינו ז"ל דרוב סידות התורה גנוזות באגדות:
(לא) להנה ידוע כי עיקר אריות הגלות הוא על
ידי עון פנס הכרית ושגחת חסם ולשון הרע. ועל ידי
זה מתגברין הקלופות בעולם. ואינם מניחים כח
מדת הדין להביא הגאולה. וכדפירש' בגאולת מגרים
בפרשת בשלה בפסוק ויסע מלאך וגו' שהיו ישראל
כתווין כדון כו': (לב) אכן מן הפקודה דשנת תרס"ו
ולהלן יהיה התעוררת הגאולה. כי בר"ח סיון דשנת
תרס"ו יתחיל שלישי השלישי של אלף הששי: (לג) ואיתא
בדברי המקובלים ז"ל. כי בלוח' ו' דשם הוי"ה ב"ה
מרומו מדת הפלאת. וריש' דר' יעקב וסופא דו' יוסף
שהוא מדת יסוד. כידוע בסדר הספירות: (לד) וכתוב
בפרשת וילא ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב וגו' ואלכה אל מקומי ולהרני. ופירש' משגולד
כו'. והמשכיל יבין הרמוזים מכל זה: (לה) אל מקומי.
מרמוז לבית המקדש כמו שכתוב בפרשת שופטים:
וקמת ועלית אל המקום וגו'. ולארזי רמזו לתוך ישראל:

(לו) ועיין בזה"ק בראשית בהפסות דכסוף דף ו'
עמוד ב' כמה שכתב והאי לדיק איש חקרי הה"ד
(בראשית מ"ג) והורידו לאיש מנחם כו' בוימנא דמשיחא
דהיוב ביומא פתיחא. ובגין כך כתיב ויהי ערב ויהי
בוקר יוס הששי מאי עממא אחסיה ה' כו' דא כנסת
ישראל דאיתיה לאזווגא כו'. ובגין כך כתיב ובאו
האובדים בדרך אשור דא לדיק וכנסת ישראל עכ"ל:
ומכל זה רחיה להל"ל: (לז) והנה בפרשת ברכה (לח)
ויעל משה וגו' יש פירשה ההוא י"ב פסוקים. ובפסוק
האחרון יש בו י"ב תיבות. והכל הוא ברוח דווי"ו:
(לט) גם עשרה פסוקים בראשונים מתחילים בוי"ו:
ובס"ה גמטריא ששים (עין בזה"ק פירוש ירח דף
ק"ו) ובכל שתיין ושתיין כו') ועם הוי"ו דריש פסוק
י"ב רמז לראש דששים ושם הנזכר בזה"ק פירוש שמות:
(לע) והל' דסוף התורה בגמטריא ההמשה ווי"ו שנטל
יעקב אבינו מהתורה הכיבא ז"ל: (מ) והל' דריש פסוק
י"א עם הוי"ו דכיסו והל' דסוף התורה. הוא ג"כ
ברא

מכל פטרין כו': (טו) והנה השני פסוקים של ברכת
ויתן לך מתחיל פסוק הראשון כו'. ופסוק השני מסיים
כך. גם יש עם כס"ה כ"ו תיבות. לרמוז בגמטריא
של עם הוי"ה ב"ה. שהוא מדת רחמים: (יז) גם יש
בשני פסוקים קי"א אותיות ועם הכולל הוא בגמטריא
של ג' שמות אלו אהיה הויה אדני שעל ידם ממשכים
כל הטיבות והברכות. ויש לכון באמירתם ג' שמות
אלו כסדרן: (יח) גם הראשי תיבות וסיני תיבות
של הפסוקים בגמטריא של"ו. וכתב בפרי עץ חיים
שער י' כשהיה אומר ויש לך שלום וכיון אז לבקש
כו'. כי הראשי תיבות הם ו"ש. בגמטריא ג' פעמים
אלהים. וג' פעמים עם הוי"ה ב"ה. והכוונה שימתקו
אלו הג' אלהים על ידי ג' הויות עכ"ד: (יט) ויש
לומר הרמז מכל הנ"ל דבלאו של"ו שנים עד סוף אלף
השני שמתחיל לזוהר לעשות חילוק בין אמיית א' לע'
שגמרו בשני תיבות אחת עתה. וזה הוא תיקון מדת
היסוד כנ"ל. ועל ידי התעוררת זה נהיה כדון ה'
ויתקיימו בנו הברכות הנ"ל שיש בהם כ"ו תיבות כמנין
שם הוי"ה ב"ה. גם יתקיים בנו הפסוק כי כרך אכרך
וגו' שנאמר בעקידה. שמתחיל כך ומסיים בו' כמנין
שם הוי"ה ב"ה. ויבנה הבית השלישי כמהרה בימינו:
(כ) ולכן צריך לזוהר בזה לעשות החילוק הנ"ל בין
את ה' ליהוד' ע' בכל זה דלפטר: (כא) ועוב להיות
ר"ל באמירה הבני פסוקים של ויתן לך כשהוא במקום
נקי. כמו שכתב בזה"ק להניח יעקב אבינו ברכות
ת"ו לעובדתא דמשיחא. גם בכל עת שצריכין ליאפעט
או להלל איתנו שני פסוקים אלו ככוונה. ויכוין לבקש
במהשכחו מיה שצריך. ובתיבות ועדון עמים יאמר
הע' בחוק ק"ת כנ"ל. ויעזור השם יתברך וימלא
בקשתינו לטובה:

(כב) והנה אתר העקידה אמרים רבנו של עולם כו'
כאמור וזכרתי את בריתי יעקב ואף
את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ
אזכור. ופירש' בפרשת בחוקתי במחשה מקומות נכתב
מלא (תיבת יעקב עם ו') וחלילה חסר במחשה מקומות
יעקב שגל אות משמו של אליהו ערבון שיבוא ויכשר
גאולת בניו עכ"ל: (כג) ולבאורה יש להקשות מה
שייך ליעול ערבין ממליה ז"ל. כו' דאין זה תלוי בו.
רק כשישאל אותה השם יתברך בוודאי יטא בלא שום
מעיד אפי עלי שמים והרץ שהקדוש ברוך הוא יושב
ומגפה להן לישראל יוהר ממה שמגפה האב לבנו
והאשה לבנה שיעשו שמוחה. כדי שגאל אותם ויבנה
להם בית המקדש שלא יתרחק לעולם עכ"ל: (כה) הרי
דזה תלוי גם בתשובת ישראל. ומה שייך ליעול ערבון
מאלוהי ז"ל על זה: (כו) ועוד קשה וכי עיקר הטובה
הוא הכוונה הרי עיקר הטובה הוא ביות משיח. והיה
ק"ו יותר ליעול ערבון ממשח שיבוא. ומה נפקא

כה ויהר לברך ברכת על גשילה ידים וברכת המוציא בדקדוק התיבות ובכוונה :
כו וכתב בספר שערי אורה שער א' וזה לשונו ובעוד שישראל צדיקים ומברכין מאה
ברכות בכל יום כהוגן כו' או כולן עשירים מלאים כל טוב עכ"ל. וכמבואר באורח
חיים סימן מ"ו סדר המאה ברכות שאדם מברך בכל יום בהפלה ובברכת הנהנין :
כז בשעת האכילה נכוף לומר פסוקים אלו בין מאכל למאכל. או קודם בהמ"ו
ו סוגל מאוד לבריות ולפרנסה ולהצלחה :

בראשית

ברכת ישועה

מה שכתב יעקב קודם הכרעה ויחזק (עיון פרט"ו).
כי הו' דיעקב יסייע להתעוררת זה כנ"ל : (נח) ויש
עוד אדות גוראים בפסוק זה בענין הכרית לבין
הנתרים. וכלן פירשנו רק מה שצריך לידע לענין
מעשה. וכמו שיבאר בעזה"י :

(נב) ובזה"ו מוכן מה שאלו אומרים בברכת המזון
הרחמן הוא ישלה לנו את אליהו הנביא

זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות"
ולכאורה קשה וכו' עיקר הוא הבשורה. והי' לו לומר

הרהמן הוא ישלח משיחנו כו' : (ג) ועוד קשה להרי ככר
ביקש הרחמן הוא כו' הוא ויליכנו קונאמיו לארצנו.

ומה לו עוד לבקש על הבשורה שהוא רק יום אחד
קודם הגאולה כנ"ל : (גד) ועוד קשה מפני מה כתב

בשורות טובות ישועות והנחות לשון רבים. והלא הוא
רק בשורה אחת שיבוא משיח. וממילא יבואו כל

הטובות : (נה) ובפשיטות יש לפרש דתיבות בשורות
טובות כו' קאי על סתם בשורות טובות בעיני העולם.

וכמו שאומרים בזמירות דמונלי שבת איש פקיד על
כל בשורות טובות. ומכל מקום קשה להרי כדרות

אלו אינו מצוי כנ"ל. ומה לו לבקש בכל יום בברכת המזון על זה :

הגאולה. והכוונה כי הרשעי תיבות של ויבשר לנו
בשורות טובות ישועות ונחמות. בנמטריה ס"ב. ואם

הי' הוא בעולם הכרואה עולם המחשבה כידוע. וביין
בספר לקוטי תורה מרבינו מהרש"ל ז"ל שהגאולה

העמידה היתה הישועה על ידי בינה כו' המרומז בעולם
הכרואה : (נו) ויש בזה שנה תיבות לרמוז. כי מן

הפקודה דוויין ולהלן יסייע לנו אליהו ז"ל לתיקון
הכרית שחליו בנמשכה. וגם לתיקון הדיבור שהליו

בתיקון הכרית כידוע : (נח) גם נכלל בו שני הדברים
כי נקרא מלך והכרית נגד אסור. ואליהו בנמטריה

כ"ב כמנין שם ב"ן דהי"ן שמרומז בו מדה מלכות
שהדיבורים מנהיג באים כי דיבור בארפי כידוע :

(נט) וכתוב ביהוקאל (ל"ו) והסירותי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר : (ס) וזה הכוונה בדרך

רמוז בתפלה זו שישלה לנו את אליהו הנביא לסייע
לנו להגיע למעלה זו של לב בשר וזכה לתיקון הכרית

ולתיקון הדיבור כלימיות. וממילא התי' הגאולה
על ידי זה כנ"ל. וכן הוא הרמוז בתיבות שיבוא

ויבשר דלעיל ס"ק כ"ב :

(סא) העזרה מכל זה לענין מעשה לכל בן תורה
המתבקר ידעת שמים. כי מן שנת תרס"ו

ולהלן נחשורר ביותר לתיקון פנים הברית. ולתיקון
פנים הדיבור. וכדפרש"י בפירשת וי"ז בפסוק וישא

ברוח דשמים ובש. ומכל זה רמזה להנ"ל : (מח) אכן
כבר כתבנו בכל זה לריך התעוררות מלמטה בקלת
תשובה כמו שכתוב בפרשת בראשית ואלה אין לעבוד
את האדמה. עיון שם בפרש"י :

(מב) ולזה נכלל יעקב הו' משמו של אליהו וקבעה
בשמו ב' מקומות. והד' ווי"ן מרמזין.

א' על אלף הששי. הב' על שם מאות. הג' על הס'
שהוא ששה בעשירות. והד' על הו' שהוא ששה בחאדים

כידוע מענין הד' עולמות אצילות בריאה יצירה עשיי'.

והבואר בדברי המקובלים ששם בסוד אלפים מאות
עשירות אהדים : (מג) וזה לשון ספר הפלאות וישראל

מהרב הגדול מהר"ח ז"ל פרשת ואתהק. מהפך אהדים
כמול ועשירות ב"א. ומאות באימא. אלפים באבא

ענ"ל. וידוע דבזה מרומז ד' עולמות הנ"ל : (מד) והגם
דאינם שוים. דזה באמצע אלף הששי. וזה באמצע

מאה הו'. מכל מקום בזה שוים שנקראים ששה.
ומעוררים בהקריאה אות ו' בהד' עולמות עיון בזה"ק

פרשת וירא דף קי"ו ודף קי"ט : (מה) והו' החמישי
שהוא מרומז בכתורה בספוק וזכרתי את בריתי יעקוב.

ובסוף מלאכי בפסוק הנה אכני שולה לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והיורא. מרמוז דיעקב

קבע להו' בשמו. משום דאליהו נקרא מלאך הכרית.
וימן תרבו' ולהלן שיהיו בעלמין ד' ווי"ן הנ"ל הוסיף

ו' ההמישי דאליהו. וקבעה בשמו בשם החמישי לביעי
לכל ישראל בני יעקב. שכל מי שיחננד לבו מן תרס"ו

ולהלן להיות שומר הכרית באמת. יהיה לו סיוע גדולה
מהש"ר ולקרב הגאולה הכרית. ולזה מרמוז תיבות. בריתי יעקוב :

(מו) גם אליהו בנמטריה כ"ב ושם ב"ן הוא בעולם
העשיה. ומרמוז לה' אחרונה דבשם הו"ה

ב"ה שמרמוז לכניה. ונלית השכינה הוא מהד' ריב'
רעים כמו שכתב בספר דרכי לך בשם הריב"ש ז"ל.

וכל מי שיחננד לבו מן תרס"ו ולהלן לשמור עמו
מלשון הרע ונאמת חס' ושאר דיבורים רעים יהיה

לו סיוע גדולה מאליהו ז"ל. (מז) וזה ענין פקודה זו
להתעורר ולקרב הגאולה בכל מה להפטר על ידי

שיהיו נשמרים מפנס הכרית ודיבורים אסורים כנ"ל :

(מח) וכל זה מרמוז בפסוק הנה אכני שולה לכם וגו'
ובפסוק שאחריו. והמשכיל יבין : (מט) ואפילו יהיה

עוד רחוק להגאולה האמיתית. ובחבנו למעלה בשם
הנמרף להכשורה יהיה רק יום אחד קודם ביהת

המשיח. אף על פי כן ההתעוררת מאליהו ז"ל לסייע
לכל אחד מישראל לתשובה הנ"ל יהיה מן שנת תרס"ו

ולהלן. כי מן אז ולהלן יהיה התעוררת להגאולה.
וכמו שכתב בזה"ק בסוד אות ו' בכמה מקומות. רק
שצריך לזה התעוררת מלמטה כנ"ל : (נ) וזהו מתורץ

קץ הפלאות ד מדות טובות ותפלות בשנים של פקודות יג 25

[ה] (בראשית א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: (שמות ב"ג) ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיה והסרתה סחיה מקרבך: (דברים י"א) ונתתי עשב בשדה לבהמה ואבילה ושבעת:

[ו] (תהלים ק"ט) חסדך יהוה מלאה הארץ חקיה למדני. תקרב נתי לפניך יהוה ברבך הביני. פחדך חגי ואשמרה עדות פיה: סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי. אחלי יכנו דרכי לשמר חקיה. לך אני הושיעני פי פקודיך דרשתי: דבקתי בעדותיך יהוה אל הבישני. יהי לפי תמים פקודיך למען לא אבוש. קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך. ראה פי פקודיך אהבתי יהוה פחדך חגי. גר רגלי דבריה ואור לנתיבותי. ויבאני חסדיך יהוה הושיעתי כאמרתך. סעדני ואושעה ואשעה בחקך תמיד. את חקך אשמר אל תעוכבי עד מאד: (ויאל ב) ואכלתם אכול ושבעו והליתם את

דרך חיים

פסוק בזמנו מיא עונה לעולם. שנאמר (תשלי ט"ו) ודבר בעתו מה טוב: (י) ועל יסוד זה יסודי פסוקים אלו לאוצרם בלי נדר בשעת האכילה. שיעור לנו השם יתברך בפרנסה ברוח. לעבוד את השם יתברך בשמחה: (יא) הפסוק ועבדתם וגו' מתחיל בו ומסיים כך. (יב) בנמשל שם הוי"ה שם הוי"ה שם הרחמים. גם כל ברכה שבו מתחיל בו ומסיים כך ואמירתו מסגל שושיענו השם יתברך בכל הברכות הכמוסים בפסוק זה ובפסוקים שאחר כך ברחמי המרובים: (יג) כשיאמר חובת. ועבדתם לריך לומר הע' בחוק קלם מתוך הגרון. שלא יהיה נראה כא'. וכמו שכתבתי בברכת יצועה בפרק זה החילוק בין אמירת אות א' לאות ע' עיין שם: (יד) וכתב בספר שערי הקדושה חלק א' וזה לשונו ועמוד בצימה יבדלה על שלחק הנמשל אפס המונח. ולמען תהיה שחק מונח כפרה לכפר עונותיך בהמעט מאכלך להחליט הקליפה בו. תעסוק בהורה איזה משה או מזוזר. ויכריזו עליך. זה השלחן אשר לפני ה'. ויחלש כה הילך הרע מעליך. ויתחוק נפש השבלית שברך על יד התורה. שהיא מוון אל הנפש עכ"ל: (יד) ועיין כמה שכתבתי בפרי מסגרת השלחן סוף חלק א' ובלחם הפנים שם סימן ק"א ובפרי ישועות חמה סימן מ"ב ובחובן ישועות שם סדר הלימוד בשעת האכילה. וקלם חוונת טובות בשעת האכילה. ובכאן כתבנו אמירת הפסוקים ולקיים יוכתב בספר מדרש פתח כי תהלים הוא מהיכל המזבח. לכך יש בו קץ מוזמרי כנגד ק"ן לפור. וזכור הוא אחד מכונני השכינה. דהיינו שהשכינה מסתתרת שם עכ"ל. מוילל מוון דא: דת הפסוקים דלקח דהראשי חובת שלהם הם שנות הפרנסה. ישיע לנו לפרנסה ולהצלה ולכל עוב: [ו] (ח) חסדך. גי פסוקים הראשונים ר"ת חתך. והוא שם הפרנסה: (ב) וג' פסוקים השייכים ר"ת סאל. והוא שם אחד מע"ב שמות. ורב סודו: (ג) ובמונה פסוקים האחרונים פתח לים. ר"ת דיקרנוסא. והוא גם כן שם הפרנסה: (ד) והפסוק האחרון ואכלתם אכול ושבעו וגו' הוא פסוק הח"מ מכל הפסוקים. שהיה האכילה לחיים ולבריאות ולעבוד

[ה] (א) בראשית. חיתא כוונת בראשית דף ר"ל בהוספות. בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ראשי תיבין אהוה דביה חתבריו שמיא ורעא. א"ה ביה חתבריו שמיא ו"ה ביה חתבריו ארעא וכל מה דלית בה. והוא יהיב חתיבותא בכל חילניו וברעא בו עכ"ל: (ב) וכתב בספר שערינו העדן שפר האותיות אות א'. וזה לשונו כתוב את השמים ואת הארץ. כאן רמז שם קדוש ונראה שבו נחתמו שמים וארץ בו. כי זה השם רמז לכל הבנין ולכל הד' עולמות בו עכ"ל: (ג) ועוב לבוין בשם זה בשעת ההמירה. ייגליח בכל הענינים: (ד) ובשנים של הפקודות יש עיד כוונה בפסוק זה. ע"פ מה שכתב בספר בני יששכר (במחמר חודש תמוז) דמקיבל מן הפקודים הראשונים שמות תרין משויבן כי יוסף וכן דוד כי נחמיה בן חושילא מנחם בו עמיאל. והנה נחמיה בן חושילא מנחם בן עמיאל אליה. בנמשל בראשית. ה' גואלים הללו נרמזים בהתחלת התורה. לרמז בבוה ה' גואלים הללו או ישמח (אותיות משיות) ה' במעשיו עכ"ל: (ה) מוילל כבאומר הפסוק. וזכיר בתיבת בראשית ברמז. שמות ה' גואלים ה"ל. חזי כמו שהוסף דחה מפני האור. כמו כן נכתבו כל המקוריינים והמסאגיינים מפני אמירת חובה זו. שם שנות ג' גואלים ה"ל. שיתבעלו המסאגיינים לעמיד מפניהם לגמרי. וכן עשה נחש כוון על ידי אמירת פסוק זה. ומוילל נמתקים כל הדיונים. ונתחלה הכל לטוב שהוא בנמשל ר"ל של שם ה"ל בסק"א: (ו) חן טוב לומר פסוק זה קודם כל ענינים שעושה בכל היום. כל שהוא במקום קדוש: (ז) ובוה יושך עליו ויחא שמים בכל שעה. וגם יגליח בכל הענינים שביכוין השם ה"ל בסק"א. כזירוף רמז ג' גואלים ה"ל. אשר על ידו יחאו כל העונות והברכות: (ח) ועיין כמה שכתבתי בפרי ישועות חמה סימן י"ד בחוק יצועה שם בשם מהר"ש ו"ל דהתורה היא לנחות. ועל כן גם עכשיו הקורא בתורה מנושך אוחו דבר ה' שדיבר נפי משה. כי בקריאה האלה נמשך אור השם יתברך דיבור וכלירופי אותיות כפרשה זו שקורא בו. עיין שם בחריכות: (ט) ויחיתא בנהדרין (דף ק"ה) העיד רבי שמעון ברבי אלעזר כל הקורא

אֵת שֶׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם :
[ז] בְּשַׁנַּת וַיּוֹם טוֹב יֵאמֶר גַּם פְּסוּקִים אֵלוּ. (שְׁמוֹת כ) זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ :
(יִשְׁעִיה ג"ח) אֲזַן תִּתְעַנֵּנִי עַל יְהוָה וְהִרְפַּבְתִּיהָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִאֲבֹתֶיהָ נִחַלְתִּי יַעֲקֹב
אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר : (הַהִלֵּים ל"ו) וְהִתְעַנַּנְי עַל יְהוָה וַיִּתֵּן לִּי מִשְׁאֵלוֹת לְפָנַי :

כח ואחר האכילה יכרך כרכת המזון בדרקוק התיבות ובכוונה. גם בכרכת כונה ירושלים יכוין היטב. וכל הזהיר בכרכת המזון. מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו (ספר החינוך סימן ת"ל וספר הרדים) :

כט יש להניח בליל שבת על השלחן מעט יין בכוס של קידוש ושל כרכת המזון. ומעט פירורי לחם. עד סיודה של שחרית. כדי להשאיר כרכה מליל שבת לבל השבוע. אבל לא יניח לחם שלם (ספר נגיד ומוצהר וספר הכוונות מהאריז"ל) :

ל כתב בהלכות גדולות דצריך לאדם להאריך ולהמשיך באמירת ברוך ה' המבורך לעולם ועד במוצאי שבת. ועל ידי זה ינצל משום היוק באותה השבוע :

לא וקבלה ביד החכמים סגולה להצלחה כשמושיך אדם ומאריך באומרו ברוך ה' המבורך לעולם ועד במוצאי שבת (מהרח"ו ז"ל בשם רבינו האי גאון ז"ל. והביאו בכרכי יוסף ושערי תשובה באו"ח סימן רצ"ג) :

לב סגולה להנצל כל השבוע מרעה. אוי במוצאי שבת אחר הכבלה יראה מצח שלו בכוס (ספר זכירה) :

לג ואחר שמתעם מעט. יראה עוד הפעם מצחו בכוס. ויאמר הפסיק (בראשית ל"ב) כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי (זה מצאתי בכתב יד ישן מרב גדול) :

ואחר

דרך חיים

ברכת ישועה

אֵת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּשֵׁמֶהּ : (ה) וּבְאִמְרַת הַפְּסוּקִים .
יִזְכֶּה לְפָרְסֵהּ וְהַלְלָתָהּ מִלֵּד הַקְּדוּשָׁה . וַיְהִי־לִי שִׁמְחָה
מֵהַרְבּוֹשׁ זֶה וּבְזֶה . כְּמוֹצֵר בְּסֵפֶר הַקְּהָל : (ו) טוֹב
לְיִזְהַר בְּשַׁע הַאֲכִילָה שֶׁלֹּא לִפְרוֹם הַלֶּחֶם בְּיָדוֹ . כִּי
דָרְכּוֹ כֵּן עֲשֵׂי כְּפָרוֹסָה . (מֵהַרְבּוֹ הַגְּדוֹל וְכוּ'
וְהַשֵּׁם הַחַי"ךְ הוּא עַל פְּרוֹסָה . פֶּקֶד הַלֶּחֶם שֶׁלְּרֹאשׁ
ר' פִּנְחָס ז"ל מִקְאֲרִיז) : (ז) וְטוֹב לְכוּיִן בְּשַׁעַת הַחֲתִימָה
הַפְּסוּקִים פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן . וְסוֹפֵי
תִּיבוֹת שֶׁל פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ הוּא עַם חֲתָךְ . גַּם תִּיבַת
וּמַשְׂבִּיעַ הוּא בְּנִמְטְרָהּ כֵּל עַם זֶה . וּמוֹסִיגֵל לְפָרְסָה :

[ז] (ח) בְּשַׁבַּת כִּי גַם פְּסוּקִים אֵלוּ . הִנֵּה הַחַי"י
פְּסוּקִים לְעִיל עַם הַג' פְּסוּקִים
דְּשַׁבַּת . עוֹלָה כ"א . וְגַם אֲחִיהִי הוּא גַם כֵּן בְּנִמְטְרָהּ
כ"א . וּבְאִמְרַת הַכִּיָּא פְּסוּקִים הוּא מְטוֹרֵר הַבְּעֵתָה
הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ (שְׁמוֹת ג') אֱהִי־לִי אֲשֶׁר אֱהִיֶּה . וּפְרָשׁ"י
אֱהִיֶּה עִמָּכֶם בְּשַׁעֲבוֹד אֲשֶׁר כוּ : (ג) וְעוֹד מֵרְמוֹ לְכוּנָה
פְּנִימִית . עַל פִּי הַיּוֹעֵץ . דַּשׁ אֱהִיֶּה הוּא בְּסִפְרַת כְּתוּב .
וּכְתַב מֵהַר"ש ז"ל דְּמִטְוֵר גְּדוֹל דְּכַשְׁמִירַת שַׁבַּת מֵגִיעַ
בְּבִהּוּת פְּנִימִית הַכְּתוּב . וְלִכְךָ כְּתַב כְּוִנָּה"ק דְּמֵא"ל דְּנִסְיַר
שַׁבַּת כְּמֵאן דְּנִסְיַר אֲרוּרִיתָא כּוּלָּא . וְגַמְבִּיֵּר בְּתִקּוּי
שַׁבַּת שֶׁהִתְקוּן לְכָל פֶּגַם הַעוֹמוֹת הוּא בְּמִסְרַת הַשַּׁבַּת
עכ"ד : (ג) וְשִׁינ בְּשַׁעֲרֵי אֲוִרָה פֶּקֶד"י דְּכַשׁוּפִיעַ אֲוִר
הַכְּתוּב מֵתְכַלִּים כָּל הַגְּיוּרִית רַעוּת . וַיִּמְאָל רְפוּאָה
לְכָל מוֹחֵלָה . וַיִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ כָּל מֵוִי שַׁעַ עוֹבָה וּבְרַכָּה
עכ"ד : (ד) וַחֲתוּבָה בְּגַמְרָה (שַׁבַּת דף ק"פ עמוד ב')
כָּל הַמַּעֲנֵג אֶת שַׁבַּת וְתִיבָיו לֹא מִשְׁחָלוֹת לְכוּ . שֶׁחֲמַר
וְהַתְעַנֵּג עַל ה' וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁחָלוֹת לָכֵךְ . וְכוּ יְהִי רִצּוֹן :

פסוקים

יַעֲקֹב רָגְלוֹ מִבְּנֵי־בְנֵי עֹבֵדָה עוֹבֵדָה שֶׁהוֹבְטָה בְּשִׁמְרָה
נָשָׂא לְבוֹ הַת רָגְלוֹ וְנִעְשָׂה קָל לְלַכֵּת עכ"ל . וְכֵן כָּאֵן
יְהִי־לִי טוֹעַ גְּדוֹלָה מֵחֲלִיבוֹ ז"ל לְחִיקוּיִם הַכִּיָּל :
(כג) וְלִכֵּן יִזְכֶּר לְכַרְוֹ מִמְהַרְרוֹ עִבְרָה כְּמַעֲחֵיו קֶשֶׁת .
וְגַם יִקְדֵּשׁ עַלְמָן בְּעִינָיו זֶה כְּמֵאֲחֵר לוֹ כְּכָל הַיְכוּלָת .
זוֹה יְהִי־עַם כֵּן חִיקוּן וְהַשְׁבֵּר כְּלִימָתָא בְּגַמְרָה יוֹמָא
(דף פ"ו עמוד ב') הִכִּי דְמִי כַּעַל הַשׁוֹבָה כו' : (סג) וְגַם
יִשְׁמֹר עַלְמָנוּ מִלִּשְׁן הַרַע וְשֶׁאֵר דִּיבְרוּרִים אֲסוּרִים וּבְנִחַת
הַגַּם כְּכָל הַיְכוּלָת . וַיִּזְכֶּר שֶׁמִּכָּאֵן וְהִלְקֵן יְהִי־לוֹ טוֹעַ
גְּדוֹלָה מֵחֲלִיבוֹ ז"ל לְכָל זֶה : (סד) וּמִמִּלְאָ יְהִי־לֵאחִי
הוּא גַם הַלְלָתָהּ גְּדוֹלָה כְּכָל הַעֲנִיִּים . כִּידוּעַ דְּרַכּוֹ שֶׁל
חֲלִיבוֹ ז"ל כְּכָל מַקּוֹם שֶׁמִּכָּתוּב עַלְמָנוּ מִבֵּית הַלְלָתָהּ גְּדוֹלָה :

(סה) גַּם בְּשַׁע אִמְרַת הַפְּסוּקִים וּבְרַחֲמֵי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְכוּ אֲחֵר הַשְּׁקִירָה . גַּם בְּבְרַכַּת הַמְּזוּן בְּשַׁעַת
אִמְרַת הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לְנוּ אֶת חֲלִיבוֹ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב כו' . יַעֲקֹב בְּמַשְׁבַּחוֹ שִׁבִּיעַ לְנוּ הַגַּם יִתְבַּרְךָ
עַל יְדֵי חֲלִיבוֹ ז"ל לְתִיקוּן הַבְּרִית וְלְתִיקוּן הַדִּיבְכוֹר
כְּשִׁלְמוֹת . וְהַלְלָתָהּ כְּכָל הַעֲנִיִּים לְעַבּוֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
בְּשֵׁמֶהּ . וְהִבָּא לְטַהַר מִסִּיעֵינן אֲחוּתוֹ . וַיַּעֲזוֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
שִׁמְחָה לְהַתְקַדֵּשׁ כְּכָל פֶּגַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר . וַיִּזְכֶּה לְהַלְלָתָהּ
וְכָל טוֹב וּלְגִבּוּלָה שְׁלִימָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :
(סז) וְעִינן בְּסֵפֶר הַרְיוֹם וּבְסִפְרֵי הַמְּקוּבְלִים ז"ל חֲוִיָּה
שְׁמוֹת הַטּוֹבִים לְשִׁמְרָה מְכַל רַע . גַּם
חֲוִיָּה שְׁמוֹת הַטּוֹבִים לְבְרִיאוֹת וּלְגְדוּלָה וְהַלְלָתָהּ . וְעִינן
בְּמַשְׁנַת הַסִּידִים . חֲוִיָּה שְׁמוֹת טוֹב לִישָׁא עֲלֵיו שְׁמֻסְגֵּל
לְשִׁמְרַת הַבְּרִית וְהַלְלָתָהּ . וְעִינן בְּסֵפֶר הַחֶשֶׁק חֲוִיָּה
אוֹם וְחִזָּה שְׁעָה לַעֲשׂוֹת קָמִיעַ . וְעִינן עוֹד בְּסִפְרֵי הַמְּקוּבְלִים

ז"ל

ב

קץ הפלאות ד מדות טובות ותפלות בשנים של פקודות יד 27

לד ואחר כך ישתה כל הכוס. ומברך ברכה אחרונה. והמעט שנשאר בכוס שופכו ומכבה בו את הנר שנדלקה להבדלה. ורוחץ בו עיניו לחיוב מצוה (כמבואר באורח חיים סימן רצ"ו). וכשהנר של הבדלה הוא של שעוה ידיו בו וינצל מירוחה רעות (ספר זכירה):

לה טוב ליוהר משנת תרס"ו ולהלן. להיות רגיל [ג] לומר [ח] פסוקים אלו בכוונה. בשכבו. ובקומו. אחר ברכת התורה. ובשעת האכילה. וכל זמן שיש לו פנאי. כל

ברכת ישועה

ו"ל ובספר תולדות אדם איזה עשבים וסממנים לישא אליו התסבולים לכל הני"ל: (סו) וגרסה דנושט תרס"ו ולהלן עיב לישא עליו קמיע מכל השמיות ועשבים וסממנים הני"ל. ועשור השם יתברך שילגל מפגעים רעים ונחלושים ומשום דבר רע. ויהיה בריא וחזק כגדולה והצלחה וכל טוב. ועשרת המאשנה לעבוד את השם יתברך באמת ובשמה: (סח) ועיין בפורח היים סימן ש"א החילוקים בענין זה לענין האלה בשבת. ולכן לא ישאנו עליו בשבת במקום שאמר להוליא. ו"ל אין לחוש כמה שאינה עליו בשעה זו. דמבואר בספרי המקובלים ו"ל דכשחירת שבת מניע בכהניע פנימית הכתר. ועיין בשפרי אורה פרק י' דכשיפיע אוד הכתר מתבטלים כל הגזירות רעות. וימלא רפואה לכל המלה. וזכה להעמיד כל מיני שפע טובה וברכה עכ"ל וכן יהי רצון:

[ג] (ח) לומר פסוקים אלו. שמעתי נפש הרב ר' ברוך ו"ל שפירש המענה (אבות פירק ה') לפסוע צערא אנרא. לשומא יש לעמא ואנרא. כי בלשון הרע ודיבורים אכזריות יש עבור שומא צערא. ובכלומד תורה יש לשומא אנרא (הוי"ו): (ג) ולכן צריך לזכור בשנים של הפקודות שתיהיה בכל פעם חדשה. וכל זה הוא על ידי קשרות האסמיתים שמעוררים הדיו ה"ו כמבואר לעיל: (ג) ובאמת הוא הכל מהשם יתברך כדי לעורר לב ישראל בקצת תשובה עכ"ל. וזכה יהיה הגאולה כמבואר לעיל: (ד) חכן שהם אנשים אין נותנין לב. וזהו. והנר הרע עושה לו עסק גדול בבתי מדרש **תפלות**. והפסיעו עם המספרים תמיד בהחדשות וממילא **תפלות** ויהי כמה שקרים. ומכלכלים התפלה ותלמוד תורה כביפורים אלו. ועל ידי זה מתגבר הרע ה"ו: (ה) ובכתב הרמ"ם ו"ל בהלכות תענית (פרק ח) מלות עשה ליעוק וגוריע כ"י על כל צרה שלא הבא על הזכור לו. וזכר זה מודרתי בהשגחה הית. שבזמן שבה צרה ה"ו ויעקו עליה וירעו. ידעו הכל. שבגלל מעשיהם הרעים הרע להם. וזה הוא סיגורם להסיר הצרה מעליהם עכ"ל. ועיין עוד מזה בסיודר ישועות ישראל (דף שצ"ו): (ו) ולכן צריך להיזהר שהכל הוא מהשם יתברך ולהתעורר בתשובה בכל פעם ששימט החידושים הני"ל. ולא יכללו התפלה ותלמוד תורה כביפורים. רק למעט דיבורים אלו בכל מה דאפשר. ולעשות תמיד (תהלים קי"ח) אלא ה' הושיעה נא אלא ה' הצליחה נא. (שם פ"ה) הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. (מ"ד) קומה עזרתה לנו ופלטו למען חסדך: (תן) ויהי אדם אגשים שמספרים הקדישים. לא ישם לבו לחסרה. וזכר מה דלפטר. ויחמר פסוקים הני"ל בלחש. וירוח יומר מהם בעזרת השם יתברך. וכן

דרך חיים

[ח] (א) פסוקים אלו בכוונה. נפרש פה גדול אחרת פסוקים אלו. וקצת כוונות פנימיות בשעת האמירה: (ב) בפסוק בראשית תרכטו לעיל אות ה' כל הנוטות. ועיין שם בפסוק דגס עכשיו הקורא בחורה ממשיך אותו דבר ה' שדיבר בו: (ג) בפסוק ה' ימלך לעולם ועד. יכוין לקבל עליו עיל מלכות שמים באמת. ואיחא באבות (פרק ג') כל המקבל עליו עול תורה מעבדין ממנו עול בו ועיל דרך הרק: (ד) ובפסוק וידעת היום והשנית אל לבך וגו' יכוין לקיים מלות עשה להתענין בגדולתו יתברך (כמו שכתבו בספר הרדים ומלות משה). ובפסוק ועתה יברחל וגו' יכוין לקבל עליו יראת וזהבנת השם יתברך ולשמור ולקיים מלכותו יתברך. ועיין בספרי כתר תורה דף מ"א ברו זכר שם גדול מעלת אמירת פסוקים קלו: (ה) ובפסוק ואני ברוב חסדך יכוין לפתוח מקום הנקרא עין טובה למעלה. וזכה יגלל מעין הרע. ומשום דבר רע. כמו שכתבתי בספרי ישועות הכמה סימן ל"ג בהוסף יבועות שם. עיין שם גדול דבר זה. (ו) ובפסוק הנה עין ה' אל יראיו. יכוין להמשיך כל הטובות והברכות ממקור הרחמים. וכמו שכתב בספר שערי גן העדן שער האחויות אות ע'. וזה לבונו כי עי"ן במילואו הוא במספר ה' היות. שהר סוד כי הקדים בהתגלים הוא כתר עליון כו'. ולכן עיני אריך ארפין שהוא סוד כו' הוא הרמים גדולים כו'. והנה בעת רלון חיו האריך ארפין משניה בעינא פקוהא כו'. וזה שכתוב. הנה עין ה' אל יראיו למיחלים להפדו עכ"ל: (ז) כי שיש לו מדת הוחרת את אריך אריך להשניה על הטבע. כי הוא מדת אריך ארפין. ומשם אריכות ימים (ספר תורת האדם): (ח) דע כי לפעמים מתכעס האדם ותהיר ממנו נפשו ותהתלק לו כנגד אחרת (כידוע עיין הכעס) או תתחלק נשמתו ותלק בליש אחר כו'. ומזומנת לו אשה שהיא בת זוגו לאותו הכעס. ובכתלק ממנו אותה הגשמה כנ"ל ונכנס בליש אחר. או יזכר האיש האחר ליקח אותה האשה. על ידי אותה הגשמה שכן זוגו לאות האשה. וזה סוד שמא יקדמנו אחר ברחמים (ספר זוהר הקדוש מהארז"ל): (ט) ולכן צריך ליוהר מאוד שלא לכתום כלל. ולא יפסיד שום דבר: (י) ובענין הפסוקים ה' בצלות איתא בירושלמי ברכות פרק אין עומדין. רבי חזקיה בשם ר' יוהנן אחר לשולם אל יחא זו הפסוק הזה מתוך פיר. ה' בצלות עמנו משכב לנו אלהי יעקב סלה. רבי יוחי בשם רבי יוחנן אחר. ותבריה. ה' בצלות אשרי אדם בועה כך. עכ"ל: (יא) ובפסוק ה' הושיעה. יכוין כי ראשי

כל שהוא במקום נקי יאמר אלו הפסוקים. וזה מביא בלב האדם יראת ואהבת השם יתברך. גם הוא סגולה גדולה להנצל מאויבים ומשום רע. ולהביא על עצמו ועל בני ביהו כל הטובות והברכות:

(בראשית א') בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: (שמות ט"ז) יהוה ימלה לעלם ועד: (דברים ז') וידעתה היום והשבת אשר לבבך פי יהוה הוא האלהים בשמים ממער ועל הארץ מתחת אין עוד: (דברים י') ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאר מעמך פי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בדרך דרכיו ויאהבה אותו וילעבוד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכח נפשך: לשמור את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוה היום למוב קד: (תהלים ה') ואני ברב רסודך אבוא ביתך אשתחיה אל היכל קדשך ביראתך: (שם ל"ג) הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: (שם טו) יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: (שם פ"ד) יהוה צבאות אשרי אדם במח בך: (שם כ') יהוה הושיעה המלך

דרך חיים

ברכת ישועה

ראשי תיבות ה' הושיעה המלך הוא שם יהוה. שם אחד מע"ב שמות, ומסוגל לקבלת תפלה. ורמזו בתורה (בראשית מ"ט) נפתלי חילה שלחה. בסופי תיבות (ספר ברית מנוחה). וכמובאר בכתבי הארז"ל לכיון שם זה כפסוק וידעת היום וגו' תיבות ה' הוא האלקים: (יב) וראשי תיבות יענו ביום קרלת בגמטריא ק"יב, ויכוין לנ' שמות אלו אהיה הויה אדני שהם בגמטריא ק"יב. ועל ידם ממשיכים כל העונות והברכות כידוע:

וכן ישעה בכל פעם שמוכרת לישב בין אנשים שמדברים לשון הרע. ודברים בטלים וליגנות. ואינו יכול להוכיחם. לא ישיב לב אליהם רק יאמר פסוקים הנ"ל ככוונה: (ח) וכתב הרמב"ם ז"ל בפירוט המשניות בטריהדרין (פרק י') היסוד החשישי (תו"ג עקרים) כי זאת התורה מועתקת מאלת הכורח יתברך כמו. ועליה אין להוסיף. וממנה אין לגרוש לא בתורה שבכתב. ולא בתורה שבעל פה. שאמר (דברים י"ג) לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו עכ"ל. וכתב שם ביסוד י"ג כשתקלקל לאדם יסוד מאלה היסודות. הרי יאך מן הכלל וכפר בעיקר כו'. לכן דע חותם. והאלה בהם עכ"ל. וכתב בספר חמד לצבריהם (מעין ב' גהר כ"ו) ללא ישחנה מן התורה דבר כו'. ואפילו בדברי המפרשים. ואם יבא משה רבינו ע"ה וחליהו הנביא ז"ל עם משיה נדקו לא יחדשו לנו דבר במעשה המלות דק בפרשן לנו את הספיקות כמו התיקו שבתלמוד עכ"ל. מכל זה אנו רואים כגורמים ליוהר ולהתרחק מאיסור דיבור לשון הרע וליגנות ודברים בטלים. כמו שהזכירו בגמרא אסורים הקדושים. וכן בכל שאר המלות תרוך לקיים הכל כדבריהם ז"ל:

(יג) ובפסוק אלה ה' הושיעה נא אלה ה' הליאה נא. ובפסוק הראנו וגו'. וכוין שמבקש כל דרכיו מהשם יתברך. שולל כל הענינים. וזה עיקר מלית התפלה. להפלה ולבקש ממש יתברך כל דרכיו: (יא) וכתב בכתבי רבינו חיים יוסף דוד זולנאי ז"ל. דכשואמרים שני פעמים תיבת נא. מסוגל לקבלת תפלה. כמו שפלת משה רבינו עליו השלום. בסוף פרשת בהעלותך: (יב) ממילא מוכן דפסוק הי"ג מסוגל לקבלת תפלה. ולכן יבקש פה הראנו וגו' וקיים לנו ה' אלהינו מה שהכעשתנו בתורתך כי בך אברך וגו'. ויתן לך וגו'. ועבדך וגו'. וזכרתי וגו'. וכמו שבארתי בברכת ישועה פירק זה. גדול מעלת אמירת פסוקים אלו. ובפסוק יעבדך וגו' וישחמו הראשון כתיב בוי"ו אחד. בקולות שור"ק. וכתב בספר בני יששכר בשם הארז"ל הטעם של קרי וכתוב. כי התורף נדרשת בשתי ישיבות מתיבתא עלאה ותחתיה. בישיבה העליונה אין שון ואין פגע רע. ושם נקרא כמו שהוא נכתב חמנס בישיבה של משה נרדף למסור רוי התורה בלתישה. ושיבה של משה הדברים קרובים למוטבל לרבים עכ"ל. ובכאן יב לומר דהכתוב קחו על המול שהא לשון יהוד. עיון בספר מגיד מישרים. ולזכות לזה הוא על פי מה שכתב בספר התמונה לזאת ע' הוא לשון וישכון ישראל כעה כדד עין יעקב כו'. והכתוב בתוספות החלשות לספרו נוסגרת השלון עיון שם גדול מעלת אמירת חות ע' כתיקוני. והמסכיליבין: (יג) ובפסוק כי מלאכי יוהל לך לשמך בכל דרכיך. וכוין. כי סופי תיבות הם אותיות יוהל בלך. והם

(טז) והנה ידוע מלת השם יתברך שמשלט תדיר מדה כנגד מדה. מעיון בספר יצירה פירק ב' ועוד פרים האדוקים בעיון חזרת הגלגל והתפוסות הירופים החליות. מן נגע לפני ומקויות לחיקון. והשתטת הענינים מרעה לשובה. והכל כפי מעשה בני האדם והיבורים שלהם: (יז) ולכן מי שמחנך עלמו לעית כל"ל. וכולם פיו מולדבר דיבורים אסורים וגם הירופים הנ"ל. הו אזהר דברי תורה ותפלה. הרי משנה החיותות שחשק לבו לדבר בעניני העולם. ומדבר באומיות הלו דברי תפלה ותורה ופסוקים. סרגון השם יתברך לדבר בס. וכו'. וכתוב (דברים ו') ושנתת לבניך ודברת בס וגו'. אזי יבא לו השם יתברך טובה מדה כנגד מדה. שיהפכו חיותיו הגלגל. מן נגע לענג. וזון מר. לרס. ויבאנה הכל לשובה ולברכה: (יא) וכתב בספר הדרת הלבך. דהיי בממשיך חיות

קץ הפראות ד מדוה טובות ותפלות בשנים של פקודות מו 29
המלך יעגנו ביום קראנו: (שם ק"ח) אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אֲנָּא יְהוָה הַצִּלִּיחָה נָּא:
(שם פ"ה) הִרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדָּה וְיִשְׁעָה הַתֵּן לָנוּ: וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ (בראשית כ"ב) כִּי בָרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת זְרַעֲךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכַחוֹז אֲשֶׁר עַל שַׁפַּת הַיָּם וַיִּרֶשׁ זְרַעֲךָ אֶת שְׁעַר אֲבוֹי: (שם כ"ה) וַיִּהְיֶה לָּךְ
הָאֱלֹהִים מִמֶּנּוּ הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ: יַעֲבֹדֶךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוּ
(וישחוו ק) לָּךְ לְאֵמִים הַזֶּה גִבּוֹר לְאִמְתֶּךָ וְיִשְׁתַּחֲוּ לָּךְ בְּנֵי אֲמָה אֲרִרְיָה אֲרוּר
וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ: (ויקרא כ"ו) וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף
אֶת בְּרִיתִי אֲבִרְהָם אֲזֹכֹר וְהָאָרֶץ אֲזֹכֹר: (תהלים צ"א) כִּי מִלְּאֲבוֹי יִצְוֶה לָּךְ לְשִׁמְרֶךָ
בְּכָל דְרִכֶּיךָ: (רבוים ל"ג) אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּיתוּהָ מִגַּן עֲזָרָה
וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוּתֶיךָ וַיִּפְחָשׁוּ אֲבוֹיֶיךָ לָּךְ וְאָתָּה עַל בְּמַתְיָכוֹ תִדְרָךְ:

ל"ז [ט] כשנוסע בדרך. יאמר תפלת הדרך כמו שנדפס בסידורים ובשערי ציון. ואחר כך יאמר ח"י פסוקים הנ"ל כמה פעמים. ואחר כך יאמר מזמור זה:
 ל"ז וכן אם מתירא משלילה ח"ו. יהיה רגיל באמירת ח"י פסוקים הנ"ל. וזוה המזמור. ויעזור השם יתברך וינצל:

[ו] שיר למעלות אשא עיני יבוא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן לבוש רגלך אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל: יהוה שמרך יהוה צדך על יד ימינה: יוסם השמש לא יפכה וירח בליטה: יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

כשאומר

דרך חיים

מעס ה' ואליו אשא עיני (רד"ק): (כ) ומה דכתב כאן שיר למעלות כל. עיני פרש"י. ונראה עוד קטע. כי מזמור זה ענינו על השמירה שזכרנו בו כמה פעמים. ובעקבותא דמשיחא לריך לזה מאוד כידוע. ממילא יש רמז בהל' להחמשה ווי"ן שגנול יעקב אבינו משמו של אליהו ז"ל. שכתבתי עיניו שברכת ישועה עיניו שם: (ג) וכתב בספר מדבר קדמות בשם הרב המקובל מהר"ן שפירא ז"ל דמה שאמרו רבותינו ז"ל בני חיי ומזוני במזל תליין. הם כתר הכמה ביה כו'. וזה שכתוב מאין יבוא עזרי. א' כתר, י' הכמה, ו' ל' שערי צדקה. וזה סוד ארץ מול ישראל עכ"ל. ועיני עוד מזה בספרי ישועות הכמה (סימן קס"ו) בהוסף ישועות שם: (ד) יומם השמש לא יכבה. הוא לך שלא יכבה מוס השמש ביום. ויקר הירח בלילה. והחוס והקור הם סיבת ההתגלוף. והאל יתברך ישמור מהם (רד"ק): (ה) בזה המזמור כיוון לזה השם עשש"י. וזה השם טוב מאוד לשמירה. והוא יולא מן כל אות אחר שם הוי"ו ב"ה שבמזמור זה. היינו עושה שמרך. לך. ישמר (ספר הרי"ם): (ו) ה' ישמרך מכל רע. בעולם הזה. מכמה מקטרגים החפצים להרע לבני אדם. ישמור את נפשך בעולם הבא (ספר יש סכר על פי דברי הוה"ק פרשת ויחי דף רל"ז עמוד ב'): (ז) וזה לשון הוה"ק. ה' ישמרך מכל רע בהאי עלמא. ישמור את נפשך בהבוא עלמא. שמירה דהאי עלמא הוא למהוי נסיר בר גש מכמה זיינין בשיין מקטרגיין דלולא לקטרגא בני גשא בעלמא ולאהדבקה

שמות השמירה. (כמבואר בספרי המקובלים ז"ל): (ז) ובפסוק אשרך ישראל יכיון כי ראשי תיבות וסופי תיבות של הפסוק בנמטריא כ"א כמנין שם אהיה. וכמו שנתבאר למעלה אות ו' ס"א הכוונות בזה: (טו) ויריך לידע כי בתחילה לריך לבין ככל פסוק כוונה הפשוטה פירוש המילות. כי כוונה הפשוטה יש לה קדימה בכל מקום: (טז) ולאחר שמתין כוונה הפשוטה. טוב לכל בן תורה לבין גם כן כוונות פנימיות שנתבאר למעלה: (יז) וכסהיה רגיל באמירת ח"י פסוקים אלו ככוונה. יעזור לנו השם יתברך דכספך קהלת. שנתבאר עודם בפירוש הראב"ד על ספר יצירה פרק א'. ובה בכלל כל הטובות שעולם: [ט"ח] כשנוסע בדרך. ובעתים אלו שכיח שודדים ואויבים בדרך. ולפניכם גם בעיר ח"ו: (כ) ולכן אולי פה תפלה טובה שידע אדם להתפלל כשיבואו עליו אויבים ח"ו. ויעזור השם יתברך וינצל מהם: (ג) אלה ה' הושיענו כל אלה ה' הליתה נא. והשמרת ותלילנו מאויבינו בימות שנות אלו. ט"פ טפספיה אורי"ג. גורי"א. כן יאמר כמה השמים (כתב ר' מרד גדול): [י] שיר למעלות אשא עיני אל ההרים. כמו המלצה עוד מרחוק שעלה על ההרים ונושא עיניו אילך ואילך אם יבואו לו עוזרים. ואם אשא עיני אל ההרים לא יושיל לי כלום. רק עזרי מעס ה' עושה שמים וארץ. כי אין לי עזר אלא ב

קץ הפלאות ד מדות טובות ותפלות בשנים של פקודות

כה כשאומר בשנים של הפקודות בפיוט של ארבע פרשיות ושל המועדים • המאמר . ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא . [יא] יסיים בזה הלשון „אל נא רפא

נא

דרך חיים

ולתחנתך בכו . כההוא עלמא מה הוא . כד נפיק בר נש מהאי עלמא , אי איהו וכי . נשמחא דיליה סלקא ואתערט באתריה כו' עכ"ל ; (ח) ויש בזה המומור ח' פסוקים . ועם ההי' פסוקים דלעיל הם ב"ז בנמטריא שם שם ה"ה"ה ב"ה שהוא מדה הרהמים . שיעזור לנו השם יתברך ברחמי המרובים ויזילנו מכל רע . וזוכה לעבדו בשמחה וכל טוב :

(ט) כתב בכפר מגיד מיטרים פרשת אמור וזה לשונו חור לייס ו' כי לתשרי . ה' עמך וכו' ויא

בשמים דלתי לא הית דוגמא ספק לו קיתון על פניו ח"ו . אדרבה נתקבלו דכריכס . ור' שמעון בן יוחאי זכנו שמהו לקראתכם בקרוחכם זוהר על מערכת זככר הסמוך להם . אלא לכיון דהקפתס לר' אלעזר ב"ז מינס הבאים לרצות על המים . נתעוררו המים ובאו ; ואלו הייתם מקיפים פעם אחרת היו רוב גשמים באים לעולם כמו בימי חוגי המעל , ומשי כך בזה נבטי ברכה רזיפוס כדי שלא תקיפו יותר עליהם . זכלו זה יהיה בידכם כל זמן שהעולם יהיה ארץ לגשמים ביותר . תלכו ותקיפו הגדוקים הזכרים ותענו , ועל כל צרה שלא תבא על הציבור תקיפו אותם ז' פעמים ותתענו . ובכן תדע כי הם שמחים מאוד בקרוחכם זוהר על מערכתם או בכפר הסמוך להם . ואם תחמירו לקרות כן . יגלי לכם רזין עילחין . וכלהו רמזין בזה . אלא דלא מסתכלי בזה עד דיתגלי לון ואז ידעו למפרע אתר דרמזין להין . דהא בהאי זוהר

דכינטי רמזין כמה רזין עילחין דלית לון חושבנא . אלא דבני גשא לא רמזינשין בזה . וכד יתגלו להו ירגישו בהם . ואתה שלום וכו' עכ"ל ; (י) ונראה להכיות מדברים הגיל דלחוס האומרים תפלות ופקשות על קברי הגדיקים . אינס ריכיס לעמוד על הקבר או סמוך לו . אלא אפילו ברחוק קת , כגון שהא בקו . יכול לפעול בתפלתו כל טוב . דהרי כתב לעיל

בפירוש „בקרוחכם זוהר על מערכתם או בכפר הסמוך להם כסמוך להם" מזה אנו רואים דגם בכפר הסמוך להם היו כמו על המערה . ומכ"ס כשעמד אלל הקבר אפילו קת רחוק ממנו . יכול לפעול בתפלתו ובקשותו כל טוב וברכה ; (יא) ועוב וכוון . לאותם הדריס בדרך ישראל . שיאמרו תדיר תפלות ובסוקים הג"ל . לפני כותל המערבי . ולפני קבר הגדיקים . וימשכו לכלל ישראל שמירה וכל טוב וברכה ; (יב) ועיין לעיל פרק ג' אות ד' . ס"ק ל"ה ל"ו . עוד מענינים כאלו ; (יג) כשהאדם הוא בחון לדרך לו נפש מהאופנים . וכשזוכה לכנס לדרך ישראל בא אליו

נפש מיצירה הדשה . ומתלבש תוך נפש הישנה שלו . ובלילה הראשונה שיטן בדרך ישראל יולאים ב' הכפשות ועולים למעלה . ובתורה אינה מוררת כי אם הקדשה בצלל . ולכן הוא אינו רחוי לעשנים . כי הלא היא לא חז"ה . ולכן אמרו רבותינו ז"ל שנמחלו לו עוונותיו כולם . (ספר הסד לאברהם מעין ג' ונה יב) : (יד) וכתב בכפר שלמות וטוביה אמרי ח"ס דרבינו בעל בית יוסף זמורה"ס הג"ק ז"ע גריו על אודות נדבת עם ה' בעד

נשמת רבי מאיר בעל הים לשלם אה הכל לדרך הקדושה (טו) ונדוע בישראל כי נדכתם בעד נשמת רבי מאיר בעל הנס הוא לנורך לדרך הקדושה כו' . (כידוע מסהרם באתרוגים וזמן זית) : (טז) וזיה רבי מאיר בעל הכס לפני פטירתו . כי מי שיחנך בעד נשמתו לדרך הוא יליך בעדו לפני ב"ד שלמעלה . להיבד ולהלליו . וכבר ידענו שפלת הגדיקים חנה לפני ה' יתברך שמו גם לאחר פטירתם כו' עכ"ל :

(יז) וברבה בספר הסד לאברהם . דירושלים רומז לפסירת מלכות . ושם הוא סוד ורספ הרומז ליבוד . עברי רומז לפסירת הוד . לפי רומז לפסירה נחא כו' שמתנהיגים עם הדר זו ב"ג מדות אשר מן הכתר כו' . גם היא מוכנת ומזומנת להשיג בה סוד עומק של התורה וסודותיה ; (יח) מרא"ן רומז לפסירת תפירתו כו' . מלשון מרן דכשמיא הרומז להפארת כו' . וכן מדה ההפארת כו' . לרמוז ל"ג מדות הרהמים כזוכר (ספר חסד לאברהם שם נכר ל"ג מזה נראה . דהקדמונים ז"ל קראו למקום משכן התנא רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום , מרא"ן . וכעת קורין אותו מירון ; (יט) ויש לומר הרמזים בזה . כי תיבת „מרא"ן" בנמטריא ר"ל . והר' רומז לשם אלהים בריבוע שהוא בנמטריא ר' . וז"ל רומז הנמטריא לשינוי שני שמות הקדושים המיוחדים להשפיע שפע עלמלה לישראל . ולהכניע מדה הדין תחת מדה הרמזים (כמו שכתב הרב המקובל מהר"ש ז"ל מאסטרפאל) ; (כ) ותיבת „מירון" מי . רומז למדת בינה כמו שכתבו החקובים ז"ל . והתשובה היא במדת בינה כידוע . והרמוז באותיות מ"י עם אותיות רז"ן דכשעשו ישראל עכ"ס קלת תשובה באחישה דפקודות . וקויים בנו הפסוק . ופדויו ה' ישובון וכו' ליון ברנה ושמתח עולם על ראשם השון ושמהה ישיגו וכיו יגון ואנחה ; (כא) ויש לפרש החילוק דבישעה ל"א כתב ששון ושמהה ישיגו וכיו יגון ואנחה . ובישעה ל"א כתב ששון ושמהה ישיגו נסו יגון ואנחה . דבישעה ל"ה קאי על אחישה דפקודות . על פי מה שכתב הזוה"ק דיתסקרון ברוח דקדו"א ; (כב) ופילו חס יתאחד הגאולה כמה שנים אחר כך . אפש"כ ההתעוררת יתחיל מחרס"ז ולהלן וזמנו שכתבתי בברכת יבוסה עיין שם ; (כג) והנה פירשנו רמזי השם על המקום . כבוד משכן התנא רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום . ורבי אלעזר כו' . וכבוד משכן כל התנאים השוכנים שם עליהם השלום ; (כד) ויעזור השם יתברך שימלינו טוב בעדנו . ויקויים בנו מאמר הויה"ק פירש נשא (דף ק"ז ע"ב) ובגין דשתייה ישראל למעטם מילינא דמי לדיוה דמי ספר הויה יסקון ביה מן גלותא ברחמי עכ"ל . וכן יהי רצון :

[יא] (ח) יסיים בזה הלשון . תחילה נפרש פירוש המאמר . ואחר כך נפרש טעם הסיום . ואתה קדוש יושב תהלות ישראל , כשישראל מקלכין לה' ממחין להם . ולפי שסיימו מחיה המתים ואין אומרים עדיין הקדושה מפני קילוס הפיטוים . אומרים פסוק זה . ומסיימים אל נא . כנפק להמתין מעק

ואזיה טובה. ירד השפע בתחילה על ראש המעוררו כמטעין. כדאיחא כוזה"ק פרשת עקב. ומאן דמברך לקדשא בריך הוא אחר כך ונעל חולקיה מאינון ברכאן בקדמיתא דכל עמא עכ"ל: (יב) ועוד לריך לידע. מעלת אמירת התפלות והפסוקים דכפרק זה. על פי מה שכתב כוזה"ק ברעיא מהימנא פרשת באש דף קכ"ב פקודא דא היא מלות תשובה ודא אזיה בינה. וכעונותינו מדרבנן כי מקדשא לא אשתאר לנו אלף וידוי דכריס לכד ודא (ספירת) מלכות כר. וכל מאן דהור בתיוכתא כאלו אהור אוח ה' לאת ו' כו'. ודא אזיה תשובה תשוב ה' ודאי לגבי ו'. דאת ה' ודאי אזיה וידוי דכריס. ורזא דמלה קח עמכס דכריס וזכנו אל ה' אמרו אליו וגי' וגשמה פריס שפתינו. דודאי כד בר גא אזיה מוטא גריס לאתרחקא ה' ממות ו' כו'. ובגין דא אחריב בי מקדשא ואחרתקי ישראל המתן ואחתיב בי עמנא. ובגין דא כל מאן דעביד תשובה גריס לאחורא ה' לאותו'. ופירקנא כדא תליא. ובגין דא הכל תלוי בתשובה דכך אמרו קדמאי כל הקוליס כלו ואין הדבר תלוי אלף בתשובה דאזיה שלימו דשמיא כו' עכ"ל: (יג) ומה דסיים סם ואס לא חורין הגא אעמיד לון כו' ויחורון על כרתייהו עכ"ל. זה מסכים לדברי רבינו בעריה גאון שבבאחי כפרק ח' סעיף ב' ג'. ועיין סם דברכת ישועה ס"ק י"ד ע"ו ע"ו מה שכתבתי בזה:

יאתא בגמרא (כחובות דף קי"א) שש שבעות הללו למה כו'. שלא יגלו את הקץ כו'. ופרש"י שלא יגלו את הקץ. נכחיש שביניהם עכ"ל. גם הרמב"ם כתב בפירושו המשניות בטענהו (פרק ו') להאמין לאמת שיבוא כו'. ולא יאס לו זמן. ולא יעשה לו הכרעה כו' עכ"ל. כל זה קאי על הקץ דבעתה. וכמו שכתבתי דברכת ישועה סם ס"ק ט' עיין סם: (יד) ובפרשת ירח (דף קט"ו ע"ב) כתב כוזה"ק. כשתא דכנסת ישראל להתגלות אחתה. כדן אתון דשמיא קדישא כביכול אחפרשו. דאחפרשא ה"ל מן וא"ו כו'. ובגין כך היא שגיבת כפרת כל ההוא יומא דה"ל. ומאן אזיה אלף תמישה כו' וכד ייתי אלף שתיאה לזיבור רזא דזי"ו. כדן וא"ו יוקיס לה"ל כזמנא. שית זמנין עשר כו'. ובכל שתין ושתין מההוא אלף שתיאה אחתקף ה"ל וסלקא דרגוי לאתתקפא עכ"ל: (טו) ומחמת דבכל שתין ושתין מתעורר אות ה' להתדבק בהו"ו. וכמו שכתב מקדש מלך סם. דבכל ה' שיה מתעורר הגיאל כו' וזה תלוי בתשובה עכ"ל. והעולם לא נתנו לב לעשות קנה תשובה עכ"פ. שיתחבר אות ה' לאותו' כנ"ל. והס"ל מקטרג. לכן שתיאה דית ה' בהפקדותיו. ומרזנו בגמרא (סנהדרין דף ג"ה ע"ב) וניהפכו כל פנים כו'. ושסוטי עם סוברים שהוא מקרה בעלמא. אבל בלמת הכל הוא מהשס יחברך מטעם הגי"ל:

(מז) והעצה לזה. להיות רגיל בשנים אלו בתפלות ופסוקים דכפרק זה. וכמ"ס בתפלה לשיל דף ט'. שלא נדבר טוס דיבור איסור כו' והחירונו בתשובה שלימה כו' חתיינו כו'. השיבנו כו'. וכן באמירת הפסוקים דכפרק זה. מעוררין הקדושה והחיות שבהם על ידי הדיבור. והדיבור הוא בודת מלכות כללעיל (וכתבוור לעיל דף ב' ע"ג). וכדבורי התפלות והפסוקים ככונה מחירין אות ה' לאותו' בכל מה דלפשה. ועיין בספרי טעני חיים על התנא דבי אליהו דף ג'.

ודף ליה בהמעשה דהריב"ש ז"ל. ותבין גודל היחוד שנטשה למעלה על ידי דיבורי תורה והפלה ככונה. ומיילא מוכן דכמירת התפלות והפסוקים תדיר יהו נמתקין כל הדינים. ויחפך הכל לטובה ולכרחה: (יז) וברב כספר בני ישכר שמקיבל דכשהארס מחירא להפסל (על אזיה עיין) שהושא שהמקטרגים יקטרו על תפלתו. אם ראוי זה האיס שתיקבל הפלות. ועל ידו זה יבוקר פקטו ה"ו. אזי יותר טוב לספר בשכחו על השס יאחרך בנין המלערך: (יח) דהיינו אם יאסרך להתפלל על רשואה. ישנח להכירא עולם שהוא רופא חולים. ובמחשבתו טיבן להמשיך רפואה למי שרולה. והכורא עולם היודע תעלומות לב (מה שאין כן המלאכים) הוא יעשה בקשמו: (יט) והעטס הוא כיון דמוכיר שנה הכורא שהוא פועל הישועה הזאת. מי הוא שיקטרג על הדבר הזה. ומיילא הכל משכימים לזה. והקדוש ברוך הוא עושה כפי מחשבתו של המשבח. להמשיך ישועה להגדלה עכ"ד: (כ) וכעין זה הבאחי בספרי ישועות חממה (סימן כ"ו) כסם ספר דרכי נדק עיין סם: (כא) ומיילא מוכן מכל זה. דמי שרגיל באמירה הפסוקים הג"ל. ולריך לזיה בקשה או ישועה. אזי כשמגיע לאותו פסוק שזכר בו רמז מענין שהוא לריך. יתפלל במחשבתו על מה שהוא לריך: (כב) ויעזור השס יחברך וימלא בקשמו בכל טוב והללחה: (כג) וצריך לידע דאפילו בשעה שאינו יכול לדבר הפסוקים הג"ל. כגון בשכחו ובקומו שידוי חין מטהרות. וזכיקר קודם ברכת התורה. שאינו יכול לומר הפסוקים בפיו. ומושב את הפסוקים הג"ל במחשבתו. וזכה גם כן לטובה גדולה: (כד) דאיתא כוזה"ק פרשת ויאל דף קי"ד ע"ב דף קי"ה) בכל יומא חזרנא בגנתא שלבווא דרזא קארי בחיל ואמר מאן מכוון די נהירו אנפיו. די עאל וספק ואחתקיף כאלילא דחיי ייבי חין לכפשא אכיל אטותא לגרמיה. אשתמר מהרהורא כשא. מהרהורא דמסקר כאלילא דחיי. דהייב מותא לכפשא ותכירו לגרמיה. כו'. ווי ליה דלחערך בההוא הרהורא מאילנא דחיי ואשתדביק כאלילא דמותרא דחיי. כדן דרהורא טבא דחיי לעילא. אחיד כאלילא דחיי. כל קדושין וכל ברכאן נפקין מיניה. אחסין חין לכפשא ואטותא לגרמיה. כל מילין דעלמא אזלין בתר מחשבה והרהורא. ועל דא ויקרא יח) והתקדשתם והייתם קדושים. בגין דכל קדושין דעלמא אפיק ומשיך בהרהורא טבא כו'. ועל דא כללותא אחרתין רעותא והרהורא לטווא. וכן בכל אינון פלמנין קדושא בריך הוא הרהורא ומחשבה עביד עובדא ומשך משיבו בכל מה דלזכירך עכ"ל: (כה) ועיין במ"ס בספרי טובי הייס דף ג"ד ג"ה מענין זה: (כו) וזכור אור רוחים כח המחשבה. וכמו שכתבתי בספרי ברכת חיים פרק ה' כסם ספר כ' סם טוב. שצריך להרגיל את נפשו למדד תמיד דכריס טובים שהס מיטרא דחסד. וכן במחשבתו. ויגרוס קד עכ"ל: (כז) ולכן לריך לקבוע כנפשו דבכל עת שיפול במחשבתו אזיה מחשבה רעה. או אזיה עיין אל כסם. יכוח דעתו תיכף להפסוקים הג"ל או למקתס ענד שידחה המחשבה רעה: (כז) ויקטע תמיד בלבו מהלילאשכו הרהורים רעים או כעס שמביאים עניות וכל הרות ר"ל. טוב יותר שאחשיב פסוקים אלף להמשיך כל הטובות והאלמות. וכן כשנודמון לדבר דכריס בעלים או לשון הרע שביקום פסוקים אלף כמה פעמים